

CONSULTĂRI
ÎN SIGURANȚĂ CU
SUPRAVIEȚUITOARELE
VIOLENȚEI FAȚĂ DE
FEMEI ȘI FETE



CUPRINS

MULȚUMIRI	5	Durata CONSULTĂRILOR	14
Introducere	6	Cine AR TREBUI SĂ INTERACȚIONEZE CU SUPRAVIEȚUITOARELE?	14
PACHETUL SERVICIILOR ESENȚIALE	7	Compensație FINANCIARĂ PENTRU IMPLICARE	14
ABORDARE CENTRATĂ PE SUPRAVIEȚUITOARE	8	MODALITĂȚI DE IMPLICARE A SUPRAVIEȚUITOARELOR	15
Două MODALITĂȚI PRINCIPALE DE CONSULTARE A SUPRAVIEȚUITOARELOR	8	Exemplu de discuții telefonice pentru implicarea supraviețuitoarelor într-un focus grup	15
Ce presupun discuțiile în grup (DG) cu supraviețuitoarele?	9	Compensație PENTRU PARTICIPAREA SUPRAVIEȚUITOARELOR	16
Ce presupun interviurile individuale cu supraviețuitoarele?	9	Compensație financiară pentru supraviețuitoare	16
De ce SE IMPUNE CONSULTAREA CU SUPRAVIEȚUITOARELE ȘI CE SE POATE OBȚINE PRIN IMPLICAREA LOR?	10	Îngrijirea copiilor	16
Aspecte DE SIGURANȚĂ ȘI ETICĂ ÎN CONSULTAREA CU SUPRAVIEȚUITOARELE	11	Transportul	16
Cine AR TREBUI SĂ PARTICIPE?	12	Unde SE VOR DESFĂȘURA CONSULTĂRILE CU SUPRAVIEȚUITOARELE?	16
Mărimea GRUPURILOR ȘI NUMĂRUL CONSULTĂRILOR	13	În ce PARTE A ZILEI AR TREBUI SĂ SE DESFĂȘOARE CONSULTĂRILE CU SUPRAVIEȚUITOARELE?	17
		Personal DE CONSULTANȚĂ: CINE AR TREBUI SĂ FIE PREZENT „ÎN ÎNCĂPERE” ÎN AFARĂ DE SUPRAVIEȚUITOARE?	18

Cine AR TREBUI SĂ GESTIONEZE PROCESUL DE CONSULTARE CU SUPRAVIEȚUITOARELE? CÂȚI MODERATORI AR TREBUI SĂ FIE PREZENȚI? 19

Sprijinul ACORDAT SUPRAVIEȚUITOARELOR PE PARCURSUL CONSULTAȚIEI ȘI DUPĂ 19

Confidențialitate ȘI CONSIMȚĂMÂNT ÎN CUNOȘTINȚĂ DE CAUZĂ 20

Ce trebuie să conțină formularul de consimțământ 20

Înregistrarea ȘI LUAREA NOTIȚELOR 21

Ghid PENTRU MODERATORI: ÎNTREBĂRI DE ADRESAT SUPRAVIEȚUITOARELOR 21

Documentarea 22

Îngrijirea acordată supraviețuitoarelor 22

Analiza DATELOR ȘI IDENTIFICAREA TEMATICILOR ÎN REZULTATUL CONSULTĂRII SUPRAVIEȚUITOARELOR 23

Comitetul de analiză a datelor - membrii și funcția 23

Raportul de sinteză 23

Considerente PENTRU DESFĂȘURAREA FOCUS-GRUPURILOR SAU INTERVIURILOR CU PERSONALUL ORGANIZAȚIILOR CARE OFERĂ ASISTENȚĂ SUPRAVIEȚUITOARELOR 24

Consultarea CU SUPRAVIEȚUITOARELE LA DISTANȚĂ 25

Conferință video pentru consultarea supraviețuitoarelor 25

Considerente de siguranță pentru consultarea la distanță cu supraviețuitoarele 26

Echipa de consultare la distanță 27

Considerente privind moderarea și interviuarea 27

Îngrijirea acordată supraviețuitoarelor 29

Considerente tehnice 29

ANEXE 32

Mostra nr. 1 Formular de consimțământ pentru participare în focus-grupuri 33

Mostra nr. 2 Formular de consimțământ pentru participare în focus-grupuri 34

Mostra nr. 3 Acordul participantei la discuții în focus-grupuri (FG) 36

Mostra nr. 4 Scenariu de discuții în focus-grupuri (FG) cu supraviețuitoarele VIFF 37

Focus-grupuri (FG)
Notele moderatorilor: Prezentare 39

Focus-grupuri (FG)
Întrebări orientative și repere pentru moderator 40

Mostra nr. 5 Notițele de la grupul de discuții privind implicarea supraviețuitoarelor agresiunii sexuale în campusul universitar în acțiunile de răspuns ale sistemului de justiție penală 42

Mostra nr. 6 Raportul discuțiilor în focus-grupuri (FG) 48

SURSE 53

MULȚUMIRI

Elaborarea prezentului ghid nu ar fi fost posibilă fără:

Curajul mai multor femei care au suferit din cauza violenței și au vorbit despre experiența lor și a activiștilor, în special din partea organizațiilor de femei din întreaga lume, care au pledat pentru furnizarea serviciilor adecvate și sprijinul femeilor care au fost supuse violenței.

Eforturile guvernelor care întreprind acțiuni întru combaterea violenței împotriva femeilor și fetelor prin intermediul reformelor legislative, inițiativelor politice și implementarea programelor de prevenire și răspuns.

Departamentul pentru Afaceri Externe și Comerț din Australia, care și-a asumat rolul de lider în contextul eforturilor de combatere a violenței împotriva femeilor și fetelor la nivel global.

Angajamentului permanent al sistemului ONU pentru elaborarea programelor și acțiunilor de răspuns la violența împotriva femeilor și fetelor. Sunt exprimate mulțumiri pentru angajamentul și sprijinul oferit la elaborarea acestui instrument următorilor reprezentanți ai agențiilor, care și-au dedicat timpul și cunoștințele lor pentru a asigura continuarea îmbunătățirii procesului de prestare a serviciilor esențiale și de calitate pentru femeile și fetele care au fost supuse violenței: Kalliope Mingeirou, Caroline Meenagh, Inès Zamouri, Melissa Alvarado și Kanae Tanaka (UN Women); Gemma Wood și Shruti Majumdar (Fondul fiduciar al ONU pentru stoparea violenței împotriva femeilor); Raluca Popa, Rea Abada Chiongson și Stefania Kafka (Organizația Internațională pentru Dezvoltarea Dreptului).

Următorii colegi din cadrul societății civile și sectorului justiției, cărora li se aduc sincere mulțumiri pentru asistența tehnică: Scott Miller, codirector și Ellen Pence, PhD, cofondatoarea Proiectului de intervenție în cazuri de abuz în familie (DAIP, cunoscut, de asemenea și ca Modelul Duluth), una dintre primele organizații și modele de centralizare a vocilor supraviețuitoarelor în contextul eforturilor de reformă sistemică pentru abordarea violenței împotriva femeilor și fetelor; Rhonda Martinson, fostă procuroră și membră a echipei „Proiectul de justiție pentru femeile agresate” (un Program DAIP).

Elaborarea acestui ghid nu ar fi fost posibilă fără contribuția tehnică semnificativă din partea lui Cheryl Thomas, Lori Flohaug, Patricia Cumbie și Laura Williams (Drepturi globale pentru femei).

Autoarea Melissa Scaia MPA (Drepturi globale pentru femei), căreia i se aduc sincere mulțumiri pentru dedicația sa și asistența tehnică substanțială acordată atât pentru coordonarea, cât și pentru elaborarea prezentului ghid.

INTRODUCERE

Violența împotriva femeilor și fetelor (VÎFF) este cea mai răspândită formă de încălcare a drepturilor omului, care-și are rădăcinile în raporturile inechitabile de putere, inegalitățile structurale și discriminare

Se estimează că, la nivel global, 736 de milioane de femei - aproape una din trei, cel puțin o dată în viață, au fost supuse violenței fizice și/ sau sexuale din partea partenerului intim, violenței sexuale în afara cuplului, or, au fost victimele ambelor forme de violență (30% dintre femei cu vârsta de 15 ani și mai mult). Aceste cifre nu includ hărțuirea sexuală.¹

Violența împotriva femeilor și fetelor reprezintă atât cauza, cât și consecința inegalității de gen. Acest fenomen poate căpăta multiple forme, inclusiv: violența în familie, violența sexuală, inclusiv hărțuirea sexuală sau violul; femicidul; traficul de ființe umane; mutilarea genitală a femeilor; căsătoriile juvenile; or, violența online sau facilitată de TIC, spre ex: bullyingul cibernetic sau doxingul (dezvăluirea informațiilor personale, prin Internet, fără permisiunea titularului).² Violența afectează femeile și fetele pe tot parcursul vieții lor, indiferent de nivelul lor de venit sau statutul social. Multe femei și fete care sunt supuse diverselor forme de discriminare pe bază de vârstă, orientarea sexuală, identitatea de gen, etnie/rasă/ castă, dizabilitate, stare de sănătate și origine națională se confruntă cu un risc mai mare de violență.

De la declanșarea pandemiei, aproape fiecare a doua femeie (45%) a raportat că fie ea personal sau o altă femeie din cercul său de cunoscuți a fost supusă unui act de violență.³ Cele mai recente date privind feminicidul, preluate dintr-un raport comun UNODC - UN Women, indică asupra faptului că, în 2021, cel puțin 45 000 de femei au fost ucise de către partenerii lor sau alți membri de familie.⁴ Majoritatea actelor de violență împotriva femeilor sunt comise de către foștii/ actualii soți sau parteneri sexuali.

VÎFF produce numeroase efecte pe termen scurt și lung asupra sănătății fizice și mintale a supraviețuitoarelor,

asupra bunăstării și siguranței lor. Rezultatele cercetărilor indică asupra faptului că femeile și fetele supuse violenței apelează mai frecvent la asistență medicală și sunt mai predispuse să raporteze despre starea lor de sănătate sau calitatea vieții mai proaste, comparativ cu femeile care nu sunt supuse violenței.⁵ De asemenea, VÎFF produce un efect în lanț pentru familii, comunități, societate în general și economie. Spre exemplu, pierderea locului de muncă și reducerea productivității (la locul de muncă și la școală) împiedică creșterea economică pe termen lung. Dacă rămâne neabordată, VÎFF implică costuri și consecințe grave din perspectiva reducerii sărăciei și a dezvoltării, inclusiv prin împiedicarea eforturilor de realizare a Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă și a agendei de dezvoltare durabilă pentru 2030.

Prezentul ghid oferă informații, inclusiv despre etape practice, măsuri de siguranță și acțiuni pe care organizațiile de femei, agențiile guvernamentale și structurile de coordonare le pot prelua și include vocile supraviețuitoarelor VÎFF în cadrul eforturilor de reformă sistemică, prin intermediul consultărilor cu supraviețuitoarele. Deseori, focusgrupuri (FG) și interviuri individuale cu supraviețuitoarele nu sunt organizate din cauza temerilor că această practică ar putea traumatiza repetat supraviețuitoarele. Totodată, mulți dintre cei care și-ar dori să interacționeze cu supraviețuitoarele, ezită să o facă deoarece nu sunt siguri ce întrebări ar fi potrivite și ar putea fi adresate supraviețuitoarelor.

Prezentul ghid este menit pentru persoanele care intenționează să organizeze focus-grupuri (FG) sau interviuri individuale cu supraviețuitoarele VÎFF pentru a obține contribuțiile lor în procesul de reformă sistemică eficientă.

1 Organizația Mondială a Sănătății, în numele grupului de lucru inter-organizațional al Organizației Națiunilor Unite pentru estimări și date privind violența împotriva femeilor (2021). [Estimările prevalenței violenței împotriva femeilor, 2018. Estimări ale prevalenței globale, regionale și naționale pentru violența din partea partenerului intim împotriva femeilor și estimări ale prevalenței globale și regionale pentru violența sexuală împotriva femeilor în afara cuplurilor](#)

2 <https://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women/faqs/types-of-violence>

3 <https://data.unwomen.org/publications/vaw-rga>

4 <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2022/11/gender-related-killings-of-women-and-girls-improving-data-to-improve-responses-to-femicide-femicide>

5 Grisso et al. (1999), Kyriacou et al (1999), Bonomi et al. (2006).

PACHETUL SERVICIILOR ESENȚIALE

Pachetul serviciilor esențiale pentru femeile și fetele supuse violenței: elemente principale și recomandări privind calitatea oferă îndrumări tehnice despre modalitatea de prestare a serviciilor și desfășurarea a acțiunilor de răspuns esențiale de calitate în domeniul sănătății, poliției, justiției, serviciilor sociale, dar și în cadrul mecanismelor de coordonare

Pachetul serviciilor esențiale: Elemente de bază și instrucțiuni privind calitatea (Pachetul serviciilor esențiale)⁶ a fost elaborat de către Entitatea Națiunilor Unite pentru Egalitatea de Gen și Abilitarea Femeilor (UN Women), Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (UNFPA), Agenția Națiunilor Unite pentru Combaterea Drogurilor și Criminalității (UNODC), Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), iar publicația a fost lansat în 2015, în calitate de inițiativă a Programului Global Comun al ONU privind Serviciile Esențiale.

Pachetul serviciilor esențiale reflectă componentele vitale ale acțiunilor coordonate și multisectoriale de răspuns pentru femeile și fetele care au fost supuse violenței. Prestarea, coordonarea și gestionarea serviciilor esențiale legate de sănătate, poliție, justiție și servicii sociale pot atenua în mod semnificativ consecințele violenței asupra bunăstării, sănătății și siguranței vieții femeilor și fetelor, sunt în măsură să contribuie la recuperarea și abilitarea femeilor, totodată, împiedică reapariția violenței.

Ar fi ideal dacă recomandările cu privire la *consultarea în condiții de siguranță a supraviețuitoarelor violenței împotriva femeilor și fetelor* ar fi citite împreună cu recomandările din *Pachetul serviciilor esențiale: Elemente de bază și instrucțiuni privind calitatea* și alte recomandări și instrumente specifice sectorului, spre ex: *Manual privind serviciile polițienești sensibile la gen pentru femeile și fetele supuse violenței*.⁷



6 <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2015/12/essential-services-package-for-women-and-girls-subject-to-violence>

7 <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2021/01/handbook-gender-responsive-police-services>

ABORDARE CENTRATĂ PE SUPRAVIEȚUITOARE

Pachetul serviciilor esențiale (PSE) conține principii complementare care stau la baza prestării tuturor serviciilor esențiale și a procesului de coordonare a serviciilor respective. Aceste principii includ:

- Abordare bazată pe drepturi
- Promovarea egalității de gen și abilitării femeilor
- Conformitate și sensibilitate la dimensiunea culturală și de gen
- Centrare pe victimă/supraviețuitoare⁸
- Asigurarea siguranței
- Tragerea la răspundere a agresorului

Abordarea centrată pe supraviețuitoare plasează drepturile omului, necesitățile și dorințele femeilor și fetelor supraviețuitoare pe post de obiectiv principal al prestării serviciilor. Una dintre provocările principale cu care se confruntă țările unde se implementează recomandările privind acțiunile multisectoriale de răspuns ține de asigurarea reflectării vocii și aportului victimelor în cadrul inițiativelor legate de VIFF. Supraviețuitoarele violenței

împotriva femeilor și fetelor din întreaga lume au necesități diferite și se confruntă cu riscuri diferite. Este imperativ ca factorii de decizie politică, organizațiile societății civile și toți cei care doresc să implice supraviețuitoarele, să studieze experiențele lor cu ajutorul subiecților de la nivel de sistem și să includă aceste lecții învățate în cadrul activității lor, astfel încât vocile supraviețuitoarelor să fie incluse în cadrul reformei sistemice. Impactul deciziilor și acțiunilor aprobate de Guvern, inclusiv pe dimensiunea de sănătate, poliție, justiție, agenții pentru prestarea serviciilor sociale, influențează profund viața supraviețuitoarelor. Aportul și vocile supraviețuitoarelor ar trebui să fie incluse în cadrul politicilor, practicilor și procedurilor elaborate ca și parte a acțiunilor de răspuns la VIFF, inclusiv în ceea ce privește implementarea pachetului de servicii esențiale. Cu ajutorul focus-grupurilor sau interviurilor, supraviețuitoarele își pot descrie nevoile și modurile în care o politică și/sau o practică le influențează viața.

Abordarea centrată pe supraviețuitoare plasează drepturile omului, necesitățile și dorințele femeilor și fetelor supraviețuitoare pe post de obiectiv principal al prestării serviciilor

DOUĂ MODALITĂȚI PRINCIPALE DE CONSULTARE CU SUPRAVIEȚUITOARELE

Există mai multe modalități de includere a contribuției și vocilor supraviețuitoarelor VIFF în cadrul procesului de programare a acțiunilor de răspuns. Prezentul ghid pune accent pe două metode principale de implicare a supraviețuitoarelor în vederea includerii opiniilor acestora la implementarea PSE:



1) Interviurile de grup cu supraviețuitoarele, denumite și focus-grupuri (FG); și



2) Interviurile individuale cu supraviețuitoarele.

Cu ajutorul FG cu supraviețuitoarele și interviurilor individuale pot fi colectate date calitative direct de la supraviețuitoare cărora li se oferă oportunitatea de a contribui la optimizarea acțiunilor de răspuns la VIFF. Prezentul ghid prezintă, pas cu pas, procesul de desfășurare a focus-grupurilor și a interviurilor individuale cu supraviețuitoarele.

În cadrul acestui ghid, pictogramele cu FG sau consultații individuale cu supraviețuitoarele indică ce tehnică sau considerent se potrivește cu abordarea respectivă.

⁸ Pachetul serviciilor esențiale pentru femeile și fetele supuse violenței (2015). Modulul 1: Prezentare generală și introducere. Pagina 23. Disponibil la: <https://www.unwomen.org/sites/default/files/headquarters/attachments/sections/library/publications/2015/Essential-Services-Package-Module-1-en.pdf>



Ce presupun focus-grupurile (DG) cu supraviețuitoarele?

FG reprezintă discuțiile în cadrul unui grup cu supraviețuitoarele VIFF, care au interese, experiențe și caracteristici comune. FG sunt convocate de un moderator / o moderatoare care interacționează cu membrii grupului pentru a studia și a documenta informații despre problemele cu care se confruntă aceștia. De asemenea, FG sunt concepute pentru a identifica opiniile, atitudinile, convingerile și contribuțiile supraviețuitoarelor. Spre deosebire de informațiile furnizate unu la unu în cadrul interviurilor individuale, FG generează date prin atingerea compromisului în cadrul discuțiilor de grup. Pe parcursul FG, întrebările și răspunsurile reies unul din altul și din subiectele care apar pe parcurs. De multe ori, de la experiența individuală și personală discuțiile trec la revelații despre instituții

și comunitate, identificând în același timp schimbările care se impun. Ascultând modul în care supraviețuitoarele împărtășesc punctele lor de vedere diferite și le compară între ele, se obțin o mulțime de informații – nu doar despre ceea ce cred ei, dar și de ce. De asemenea, se furnizează informații, inclusiv despre impactul măsurilor de intervenție asupra supraviețuitoarelor. Spre exemplu, în cadrul unei FG cu supraviețuitoarele care au fost arestate pentru violență în familie, specialiștii au aflat că supraviețuitoarele inculcate nu au mai sunat la poliție să ceară protecție de agresor după ce ele însăși au fost arestate. Majoritatea covârșitoare a supraviețuitoarelor au considerat că fapta lor ar trebui calificată drept autoapărare, având în vedere faptul că au fost victime ale violenței și abuzului pe termen lung.



Ce presupun interviurile individuale cu supraviețuitoarele?

Interviurile individuale cu supraviețuitoarele reprezintă cea mai comună metodă de colectare a datelor calitative direct de la supraviețuitoare. Un format productiv este interviul semi-structurat – prin aplicarea unui cadru deschis care permite o comunicare concentrată pe subiect, dar sub formă de conversație. Această metodă este utilă pentru colectarea informațiilor despre experiențele legate de sistemele care abordează VIFF și reacțiile supraviețuitoarelor la acestea. Comparativ cu chestionarele de sondaj, ale căror întrebări sunt formulate în prealabil, interviurile semi-structurate încep cu întrebări mai generale. Subiectele relevante sunt organizate într-un ghid de interviu. Nu toate întrebările sunt stabilite în prealabil; de fapt, cele mai multe întrebări survin pe parcursul interviului, și acestea reflectă și probează continuu informațiile dezvăluite. Acest lucru permite flexibilitate în ceea ce privește obținerea detaliilor și consolidarea în baza informațiilor studiate.

Interviurile semi-structurate necesită anumite abilități din partea intervievatorului. Spre exemplu, dacă intervievatorul planifică să întrebe supraviețuitoarea despre experiența sa cu poliția sau autoritatea de investigații penale, este esențial ca intervievatorul să dețină cunoștințe aprofundate în acest domeniu. Aceste cunoștințe influențează în mare măsură capacitatea intervievatorului de a asculta problemele care justifică investigațiile suplimentare. Conversația unu la unu cu supraviețuitoarele pe marginea chestiunilor extrem de sensibile, impune discreție și capacitatea de interpretare și reacție atât la indiciile verbale, cât și la cele non-verbale.

Unele supraviețuitoare preferă să se întâlnească individual cu un intervievator în loc să participe la un FG din cauza preocupărilor legate de confidențialitate sau ezitării de a vorbi în fața altor supraviețuitoare.



DE CE SE IMPUNE CONSULTAREA SUPRAVIETUITOARELOR ȘI CE SE POATE OBȚINE PRIN ÎMPĂCAREA LOR?

Consultările cu supraviețuitoarele permit o contribuție directă privind analiza măsurii în care sistemul sau o intervenție specifică este dăunătoare sau utilă

CASETA 1

Ce se poate învăța din FG și interviurile individuale cu supraviețuitoarele?

- Identificarea necesităților și preocupărilor supraviețuitoarelor.
- Identificarea punctelor forte și lacunelor politicilor publice, programelor de asistență a supraviețuitoarelor, serviciilor pentru supraviețuitoare și eforturilor coordonate în beneficiul supraviețuitoarelor.
- Informații despre modul în care supraviețuitoarele gândesc sau simt în raport cu un anumit subiect sau o acțiune de intervenție.
- Modul în care acțiunile de răspuns instituțional sunt utile sau dăunătoare în contextul experiențelor personale de violență.
- Disjunția, divizarea experiențelor oamenilor și identificarea modului în care instituția procesează cazurile.
- Modul de optimizare a procesului de planificare și elaborare ale noilor programe de ajutor pentru supraviețuitoare.
- Indicatori posibili pentru monitorizarea și evaluarea programelor existente.
- Contribuția la o strategie sau eforturile existente pentru abordarea VÎFF.
- Ideile supraviețuitoarelor cu privire la acțiunile de intervenție și reformele de sistem care au fost concepute pentru a-i proteja mai bine și pentru a-i trage la răspundere pe infractorii violenței.
- Unde merg după ajutor supraviețuitoarele atunci când se confruntă cu VÎFF.
- Experiențele supraviețuitoarelor care ar putea să nu fie reflectate în datele statistice oficiale, în special, ale celor din cadrul comunităților reprezentate insuficient sau dezavantajate.

Pe măsură ce țările implementează inițiative și recomandări cu privire la acțiunile de răspuns la VÎFF, cum ar fi Pachetul serviciilor esențiale, devine din ce în ce mai evident că, pentru a asigura o abordare centrată pe supraviețuitoare, trebuie să existe oportunități pentru supraviețuitoare de a contribui la realizarea reformele propuse. Pachetul serviciilor esențiale (PSE) conține informații despre optimizarea accesului supraviețuitoarelor la un set coordonat de servicii multisectoriale esențiale și de calitate. Persoanele implicate în abordarea VÎFF, nu ar trebui să facă presupuneri despre necesitățile supraviețuitoarelor sau despre experiențele trăite de acestea. Consultarea

supraviețuitoarelor permite includerea directă a informațiilor dacă sistemul sau o intervenție specifică este dăunătoare sau benefică. De asemenea, ajută la determinarea mecanismelor de supraviețuire folosite de femei pentru a face față violenței la care sunt supuse, atât pe cont propriu, cât și cu ajutorul familiilor și prietenilor. Acest lucru este valabil în special pentru femeile care nu au acces la servicii de stat. Informațiile privind modul în care supraviețuitoarele își creează modalități de depășire a violenței pot fi utilizate pentru a îmbunătăți activitatea persoanelor implicate în acțiunile de răspuns, precum și pentru atingerea obiectivelor stabilite, cum ar fi Pachetul serviciilor esențiale privind asigurarea siguranței și răspunderii. De asemenea, acestea oferă posibilitatea de a documenta ce acțiuni

de răspuns și-ar dori supraviețuitoarele VIFF și de ce. Nu doar că pot critica ceea ce deja există, însă adesea pot spune cum ar prefera să se desfășoare acțiunile de răspuns. Schimbările de la nivel de sistem influențează viețile supraviețuitoarelor și, respectiv, ele ar trebui să aibă dreptul de a se pronunța și influența schimbările cu impact asupra vieților lor.

De asemenea, consultările cu supraviețuitoarele reprezintă o modalitate de a obține o înțelegere mai bună a mediilor și contextelor culturale în care se produce VIFF. Aceste consultări permit înțelegerea mai profundă a dinamicii fenomenului violenței și abuzului și a modului în care supraviețuitoarele, copiii acestora și comunitățile sunt afectate de VIFF.

ASPECTE DE SIGURANȚĂ ȘI ETICĂ ÎN CONSULTAREA CU SUPRAVIEȚUITOARELE

Consultarea cu supraviețuitoarele presupune anumite provocări importante legate de etică, confidențialitate și siguranță. În lipsa unei planificări adecvate și a măsurilor de precauție, siguranța fizică și bunăstarea emoțională, atât a supraviețuitoarelor, cât și a moderatorilor pot fi compromise.

De asemenea, procesul de consultare cu supraviețuitoarele va eșua dacă interviuatorii le judecă sau le critică. Ascultarea deschisă și atentă reprezintă garanția unei consultări de succes.

Considerentele etice și de siguranță, planificarea și precauțiile corespunzătoare pentru desfășurarea FG și interviurilor individuale includ:

1. Consimțământul în cunoștință de cauză

Supraviețuitoarele trebuie să fie informate cu privire la caracterul și scopul proiectului, dar și despre ce urmează să se întâmple în cadrul FG sau interviului. De asemenea, trebuie să fie informate și trebuie să-și dea consimțământul pentru informațiile pe care planifică să le dezvăluie. Trebuie să fie informate și despre înregistrările audio sau notițele care vor fi făcute în timpul interviului, precum și despre modul/locul stocării informațiilor, cine va avea acces la acestea și când urmează să fie distruse. De asemenea, ar trebui să li se ofere și o persoană de contact pentru comunicările ulterioare.

2. Confidențialitatea

Decizia supraviețuitoarelor de a participa la FG cu alte supraviețuitoare sau la interviul individual ar putea depinde de faptul dacă tuturor participanților li se asigură confidențialitate strictă. Acest lucru este deosebit de important în localitățile mici, rurale și îndepărtate.

Persoanele care desfășoară consultări cu supraviețuitoarele trebuie să explice clar recomandările și restricțiile privind confidențialitatea și să documenteze astfel de restricții în scris.

3. Spațiu privat

Supraviețuitoarelor ar trebui să li se ofere un spațiu sigur, privat și accesibil pentru consultări, astfel încât acestea să nu poată fi văzute sau auzite de alte persoane.

4. Autonomie

Pe tot parcursul procesului, trebuie să fie respectată autonomia supraviețuitoarelor. Spre exemplu, în cazul în care o supraviețuitoare decide să nu mai participe, trebuie să aibă libertatea să iasă din FG sau să reprogrameze un interviu individual.

5. Înregistrarea interviurilor sau a FG

Înregistrarea și/sau documentarea declarațiilor supraviețuitoarelor este importantă pentru a asigura reflectarea informațiilor oferite în planificarea reformelor, politicilor, programelor și cursurilor de instruire. Totodată, asigurarea confidențialității identității și a locului de trai al supraviețuitoarelor este esențială pentru garantarea siguranței, trebuie aprobate ghiduri pentru analiza, stocarea, raportarea și distrugerea informațiilor primite de la supraviețuitoare. Dacă este posibil, notițele ar trebui să fie făcute de un specialist / o specialistă în domeniu, iar consultările cu supraviețuitoarele ar trebui să fie înregistrate în format audio și transcrise ulterior. Dacă înregistrarea nu este posibilă, notițele de la interviu trebuie să fie completate imediat după interviu într-un mod mai detaliat. Cel mai oportun este analiza informațiilor din notițe la sfârșitul fiecărei zile în care sunt desfășurate consultări cu

supraviețuitoarele. Acest lucru se poate face de comun cu echipa sau grupul de interviu. În orice caz, notele luate de specialist/-ă fără a fi înregistrate nu vor prezenta același grad de detaliere comparativ cu cele care pot fi găsite într-o transcriere a consultărilor cu supraviețuitoarele. În cazul consultărilor cu supraviețuitoarele care sunt

înregistrate, transcrierea ar trebui să fie făcută după efectuarea înregistrării și ar trebui programată o ședință a tuturor membrilor echipei pentru a analiza conținutul transcrierilor, pe care ar trebui să le citească înainte de ședință.

CINE AR TREBUI SĂ PARTICIPE?

Participantele ar trebui selectate în funcție de scopul consultărilor cu supraviețuitoarele. În linii generale, supraviețuitoarele ar trebui să reprezinte o serie de regiuni geografice, vârste și să includă supraviețuitoare din comunitățile marginalizate. Atunci când selectează supraviețuitoarele pentru participare la consultări, moderatorii/moderatoarele ar trebui să determine grupul de supraviețuitoare, opinia cărora ar dori să o cunoască, să stabilească caracteristicile distinctive și apoi să organizeze interviurile individuale sau FG. De exemplu:

Scop: Pentru a înțelege mai bine necesitățile medicale și psihosociale ale supraviețuitoarelor care au raportat la poliție un act de violență la care au fost supuse.

Trimitere la PSE: Modulul 3: Sistemul judiciar și organele de drept. Supraviețuitoarele care au raportat organelor de drept actul de violență la care au fost supuse. Serviciul esențial 3: Investigarea, Elementul principal 3.2: Necesitățile medicale și psihosociale ale victimei/supraviețuitoarei:

În calitate de participante, identificați supraviețuitoare care:

- Au raportat la poliție actul de violență la care au fost supuse
- S-au confruntat cu o serie de tactici de victimizare și daune
- Au raportat la poliție actul de violență cel mult un an în urmă
- Reprezintă diferite regiuni sau sectoare de poliție
- Reprezintă comunitățile marginalizate
- Vor să participe voluntar
- Au cel puțin 18 ani și reprezintă diferite categorii de vârstă

Scop: Pentru a înțelege mai bine motivul pentru care supraviețuitoarele nu au raportat la poliție actul de violență la care au fost supuse.

Trimitere la PSE: Modulul 3: Sistemul judiciar și organele de drept. Supraviețuitoarele care au raportat organelor de drept actul de violență la care au fost supuse. Serviciul esențial: 1. Prevenirea, Elementul principal 1.2: Susținerea eforturilor de sensibilizare a opiniei publice și de promovare a inacceptabilității violenței bărbaților și băieților împotriva femeilor

În calitate de participante, identificați supraviețuitoare care:

- Nu au raportat la poliție actul de violență la care au fost supuse
- S-au confruntat cu o serie de tactici de victimizare și daune
- Reprezintă diferite regiuni sau sectoare de poliție
- Reprezintă comunitățile marginalizate
- Vor să participe voluntar
- Au cel puțin 18 ani și reprezintă diferite categorii de vârstă

Scop: Pentru a acumula informații și opiniile supraviețuitoarelor, care vor fi utilizate pentru elaborarea materialelor eficiente de sensibilizare a publicului cu privire la victimele violenței din partea partenerului intim și violenței sexuale în afara cuplurilor.

Trimitere la PSE: Modulul 2: Servicii medicale. Serviciul esențial 1: Identificarea supraviețuitoarelor violenței din partea partenerului intim, Elementul principal 1.1: Informare

În calitate de participante, identificați supraviețuitoare care:

- Sunt supraviețuitoare a violenței în bază de gen
- S-au confruntat cu o serie de tactici de victimizare și daune
- Reprezintă diferite regiuni ale grupului țintă

- Reprezintă comunitățile marginalizate
- Vor să participe voluntar
- Au cel puțin 18 ani și reprezintă diferite categorii de vârstă


Scop: Pentru a informa centrele de refugiați și de adăpost cu privire la consilierea individuală și de grup care poate fi oferită.

Trimitere la PSE: Modulul 4: Servicii sociale. Serviciul esențial 8: Sprijin psihosocial și consiliere, Elementul principal 8.1

În calitate de participante, identificați supraviețuitoare care:


- S-au confruntat cu o serie de tactici de victimizare și daune
- Au beneficiat de serviciile unui centru de criză sau de adăpost
- Au beneficiat de consiliere individuală sau de grup în cadrul unui centru de criză sau adăpost
- Nu mai beneficiază de serviciile unui centru de criză sau adăpost
- Au cel puțin 18 ani și reprezintă diferite categorii de vârstă
- Nu se cunosc reciproc
- Vor să participe voluntar
- Provin din localități rurale, îndepărtate și urbane

De asemenea, supraviețuitoarele care participă la consultări ar trebui să fie în situație similară.

 Atunci când se selectează supraviețuitoarele pentru participare la FG, moderatorul/moderatoarea ar trebui să ia în considerare grupul de supraviețuitoare, opinia cărora ar dori să o cunoască, să stabilească criteriile distincte și apoi să organizeze FG. Pentru participarea la FG, supraviețuitoarele, în general, nu ar trebui să se cunoască între ele. Acest aspect asigură caracterul confidențial, împiedică participantele să formeze grupuri sau să domine

discuțiile în grup. De asemenea, susține obiectivele colectării datelor imparțiale și contracarează percepția unei agende preconcepute.


În cazul în care scopul unui FG cu supraviețuitoarele este de a examina un anumit sistem sau acțiune de intervenție, se recomandă separarea supraviețuitoarelor care au interacționat cu sistemul și a celor care nu au interacționat. Supraviețuitoarele cu situații și experiențe similare vor completa reciproc comentariile și, în acest fel, vor intensifica discuția.

 Atunci când se selectează supraviețuitoarele pentru participare la interviurile individuale, moderatorul/moderatoarea ar trebui să determine grupul de femei opinia cărora ar dori să o cunoască, să stabilească criteriile distincte și abia după să organizeze interviurile.

Exemplu:

În Pachetul serviciilor esențiale, Modulul 3, Serviciul esențial 3: Investigarea, Elementul principal 3.2 se specifică faptul că „Necesitățile medicale și psiho-sociale ale victimei/supraviețuitoarei sunt abordate.” Acest element esențial subliniază importanța de a răspunde nevoilor victimelor în timpul unei anchete penale. FG și interviurile individuale pot fi organizate pentru a înțelege mai profund aceste necesități. Participantele la procesul de consultare cu supraviețuitoarele nu ar trebui să fie toate din aceeași localitate. În general, ar fi mai bine să se evite implicarea participantelor care s-au confruntat recent cu un act de violență și abuz; este preferabilă stabilirea unui anumit nivel de distanță între ceea ce au experimentat și sistem. De asemenea, ca și în cazul participantelor la FG, interviurile individuale ar trebui să fie organizate cu supraviețuitoare din diferite secții sau direcții ale autorității polițienești; totodată, ar trebui să fie incluse supraviețuitoare care să reprezinte comunitățile marginalizate.

MĂRIMEA GRUPURILOR ȘI NUMĂRUL CONSULTĂRILOR

 Cele mai productive FG sunt cele formate din 4-10 participante. Cu toate acestea, se recomandă transmiterea invitațiilor pentru 8-12 supraviețuitoare, deoarece unele supraviețuitoare ar putea să nu se prezinte. Până și supraviețuitoarele care au acceptat invitația ar putea să nu se

prezinte din cauza unor modificări survenite în ultimul moment. Acest lucru este de înțeles și de așteptat. Având în vedere acest aspect, ar putea fi tentantă ideea de a crește numărul invitațiilor. Totuși, este important de reținut faptul

că, cu cât grupul este mai mare, cu atât este mai dificil de gestionat interacțiunile. De asemenea, poate limita numărul de supraviețuitoare care vor putea participa pe deplin la discuții.

Organizatorii ar trebui să organizeze atâtea FG câte sunt necesare pentru a se întâlni cu cel puțin 20-25 de supraviețuitoare în total. Atunci când este evident că nu mai apar alte subiecte pentru conversații, nu mai este necesară organizarea altor FG.

Scopul este de a organiza atâtea sesiuni câte sunt necesare, pentru a asigura o înțelegere cât mai exactă a problemelor.



În cazul interviurilor individuale cu supraviețuitoarele, pentru orice subiect particular, numărul potrivit este de 5-6 supraviețuitoare. Și, din nou, scopul este de a vorbi cu atâtea supraviețuitoare cât este nevoie pentru a garanta abordarea tuturor subiectelor principale.

DURATA CONSULTĂRILOR

Majoritatea FG și a interviurilor durează între 90 de minute și două ore. În cazul în care durata depășește două ore, este necesar de a oferi participantelor timp pentru relaxare și

revigorare. Este important ca supraviețuitoarele să fie informate cu privire la faptul că sunt în drept să părăsească, în orice moment, discuția în grup sau interviul individual.

CINE AR TREBUI SĂ INTERACȚIONEZE CU SUPRAVIEȚUITOARELE?

În cazul implicării supraviețuitoarelor într-o metodă de consultare, siguranța tuturor trebuie să constituie o prioritate. Centrele de criză, adăposturile și organizațiile comunitare interacționează cel mai mult cu supraviețuitoarele și, adesea, sunt dispuse să contribuie la implicarea lor. Deseori, dețin experiență semnificativă în ceea ce privește evaluarea

problemelor specifice de siguranță într-o țară sau regiune și a riscului de violență continuă la care sunt supuse femeile și fetele pe care le sprijină. De asemenea, centrele de criză, adăposturile și organizațiile comunitare dețin cele mai multe cunoștințe despre supraviețuitoare și informațiile necesare pentru organizarea în siguranță a consultărilor cu supraviețuitoarele.

COMPENSAȚIE FINANCIARĂ PENTRU IMPLICARE

Organizațiile care organizează FG sau interviuri cu supraviețuitoarele ar trebui să primească compensații financiare pentru timpul și efortul lor. Deseori, sprijinul și asistența pentru implicarea participantelor la FG și interviuri cu supraviețuitoarele este acordat de către organizațiile care oferă asistență supraviețuitoarelor VIFF. În afară de organizarea participării, aceste organizații mai oferă,

adesea, un loc sigur pentru desfășurarea FG sau interviurilor, precum și servicii de îngrijire a copiilor pentru supraviețuitoarele care au nevoie, sprijin specializat pentru supraviețuitoarele care pot fi agitate în rezultatul discuțiilor sau interviului. Eforturile și timpul pentru implicarea participantelor la consultări ar trebui să fie recunoscute prin compensații financiare.

MODALITĂȚI DE IMPLICARE A SUPRAVIEȚUITOARELOR

În cazul implicării supraviețuitoarelor, siguranța lor trebuie să constituie o prioritate. Pliante, corespondența și contactele telefonice ar trebui să fie maximal de „neutre”. Majoritatea supraviețuitoarelor mărturisesc despre experiența lor de violență unui număr foarte restrâns de persoane. Unele nu divulgă nimănui. Astfel, în afară de protejarea siguranței fizice a unei femei sau a unei fete, este la fel de important să-i fie protejată intimitatea. Spre exemplu, „studiul privind sănătatea femeilor” - este un titlu neutru pentru un FG sau un interviu individual cu supraviețuitoarele. Este important să se cunoască când și în ce mod este sigur să contacteze participantele telefonic, să se expedieze un mesaj sau să se publice un pliant/scrisoare. Așa cum s-a menționat mai sus, de obicei, angajații centrelor de criză, adăposturilor și organizațiile comunitare cu experiență în domeniul VÍFF, pot

oferi recomandări de valoare cu privire la metoda sau metodele care funcționează cel mai bine și sunt cele mai sigure pentru femeile și fetele din comunitatea lor.

Supraviețuitoarele pot fi implicate prin intermediul:

- Apelurilor telefonice,
- Pliantelor distribuite în instituții medicale,
- Pliantelor distribuite în organizațiile care oferă servicii sociale,
- Comunicării interpersonale cu angajații adăposturilor și centrelor de criză,
- Mesageriei/WhatsApp și
- Rețelelor sociale



Exemplu de discuții telefonice pentru implicarea supraviețuitoarelor într-un focus-grup

Mai jos puteți găsi un scenariu de comunicare telefonică, aplicat de un centru de criză. În acest exemplu, scopul organizatorului/organizatoarei a fost de a identifica victimele violenței în familie care au contactat poliția locală, pentru a fi incluse în FG. Obiectivul consultării a fost de a constata dacă contactul victimelor cu poliția a contribuit la creșterea sau diminuarea gradului lor de siguranță.

Proiectul de combatere a violenței în familie organizează, în prezent, o serie de audiențe și am dori să vă invităm să vă alăturați pentru a ne vorbi despre experiența dvs. de interacțiune cu secția de poliție din Manila, și a ne oferi sugestii de schimbare.

Invităm supraviețuitoarele care în ultimii trei ani (2018-2021) au contactat poliția locală pentru a interveni în cazuri de violență în familie. Reședința în Manila nu este o condiție pentru participare. Singura cerință este să fi interacționat cu secția de poliție din Manila pe parcursul ultimilor trei ani.

Scopul acestor sesiuni de audiere este de a afla mai multe detalii despre experiența dvs de interacțiune cu poliția locală. În

linii generale, vom întreba supraviețuitoarele dacă experiența lor le-a îmbunătățit sau diminuat gradul de siguranță și bunăstare.

Fiecare participantă va primi 2 000 de pesos în numerar, drept recompensă pentru participarea sa. De asemenea, în caz de necesitate, asigurăm finanțare pentru îngrijirea copiilor și transport.

Sesiunile de audiere vor fi moderate de către angajații organizației „Global Rights for Women”. De asemenea, vor fi prezenți angajații proiectului de combatere a violenței în familie. Participarea dvs. în cadrul audierilor va fi confidențială. Vom identifica și documenta subiecte care vor fi discutate în cadrul sesiunilor de audiere. În cazul în care decideți să vă alăturați, vă vom ruga să semnați un scurt formular prin care recunoașteți caracterul confidențial al participării dvs, precum și recepționarea sumei de 2 000 de pesos. Ați fi interesată să participați?

Pentru siguranța supraviețuitoarelor, este important ca acest tip de mesaj să nu fie lăsat în format audio.

Compensație pentru participarea supraviețuitoarelor

Este important să se demonstreze că sponsorii proiectului apreciază timpul dedicat și informațiile oferite de către supraviețuitoare. Această apreciere poate fi exprimată prin oferirea de compensații financiare, servicii de îngrijire a copilului

(la necesitate), transport și hrană pentru supraviețuitoarele care participă la focus-grup și interviuri individuale. În secțiunea ce urmează fiecare modalitate este analizată mai detaliat.

Compensație financiară pentru supraviețuitoare

De asemenea, organizațiile locale pentru prestarea serviciilor de sprijin pentru femei pot face recomandări în ceea ce privește suma și modalitatea de oferire a compensației financiare pentru supraviețuitor. Este important să se acorde o compensație financiară, ideal ar fi în numerar, imediat după încheierea FG sau interviului individual.

Acordarea unui cec sau efectuarea unei plăți electronice ar putea compromite siguranța supraviețuitoarei dacă agresorul găsește dovezi ale participării acesteia la discuție. O altă opțiune de remunerare a supraviețuitoarei este un card-cadou, valabil pentru un comerciant local.

Îngrijirea copiilor

Pentru multe supraviețuitoare, participarea la FG sau interviul individual va fi imposibilă în lipsa unor servicii de îngrijire a copiilor lor. Respectiv, se recomandă prestarea

serviciilor de îngrijire a copiilor sau compensații financiare pentru ca supraviețuitoarele să poată organiza individual acest aspect.

Transportul

Organizatorii trebuie să planifice transportarea. Supraviețuitoarelor ar trebui să le fie asigurat transportul sau să le fie oferite compensații pentru acoperirea costurilor de transport. În cazul în care transportul este asigurat, trebuie să fie luate în calcul, inclusiv siguranța locurilor de îmbarcare și debarcare.

CASETA 2

Compensație pentru supraviețuitoarele care participă la consultări

Organizatorii ar trebui să ofere:

- Alocații pentru participarea supraviețuitoarelor
- Servicii de îngrijire a copiilor sau rambursarea cheltuielilor respective
- Servicii de transport sau rambursarea costurilor de transport

UNDE SE VOR DESFĂȘURA CONSULTĂRILE CU SUPRAVIEȚUITOARELE?

Organizatorii FG și interviurilor individuale cu supraviețuitoarele trebuie să ia în considerare unde și când vor avea loc sesiunile. Spațiul trebuie să fie privat și suficient de încăpător pentru a găzdui numărul estimat de participante. Dacă este nevoie de prezența traducătorilor, încăperea trebuie să dispună de spații

suplimentare pentru aceștia și pentru echipamentul de traducere. Totodată, în cazul în care se oferă servicii de îngrijire a copiilor, încăperea respectivă trebuie să nu poată fi văzută sau auzită de supraviețuitoare. Locația respectivă trebuie să fie

confidențială din perspectiva garantării siguranței supraviețuitoarelor. FG și interviuri individuale cu supraviețuitoarele pot fi organizate la sediile serviciilor de sprijin pentru femei și în clădirile autorităților publice, dotate cu săli separate. De asemenea, ar trebui să fie luate în considerare supraviețuitoarele cu dizabilități fizice. Dacă în cadrul FG sau interviului individual cu supraviețuitoarele va fi abordată o anumită agenție guvernamentală sau un serviciu de asistență pentru supraviețuitoare, sediile lor ar putea fi intimidante și nu ar trebui folosite. Organizațiile locale de sprijin pentru femei sunt perfecte pentru identificarea spațiilor în care supraviețuitoarele s-ar simți confortabil.

CASETA 3

Considerente privind locul de desfășurare a consultărilor cu prezența fizică a supraviețuitoarelor

- Spațiu privat unde poate fi asigurată confidențialitatea
- Spațiu suficient de larg pentru a găzdui toate supraviețuitoarele invitate
- Încăperi pentru traducători, la necesitate
- Dacă sunt oferite servicii de îngrijire a copiilor - o cameră separată în acest scop
- Spațiu separat de instituția care va fi abordată în cadrul consultărilor
- Spațiu accesibil pentru supraviețuitoarele cu dizabilități

ÎN CE PARTE A ZILEI AR TREBUI SĂ SE DESFĂȘOARE CONSULTĂRILE CU SUPRAVIEȚUITOARELE?



Deseori, FG cu supraviețuitoarele sunt organizate seara devreme, în timpul mesei, după orele obișnuite de lucru. Cu toate acestea, în unele comunități, supraviețuitoarele nu sunt în siguranță să călătorească seara din cauza grupărilor banditești și violenței stradale. În timpul consultărilor, organizatorii ar trebui să întrebe supraviețuitoarele la ce oră ar prefera să participe. De asemenea, momentul selectat al zilei ar putea influența necesitatea acordării serviciilor de îngrijire a copiilor și de transport pentru a sprijini participarea supraviețuitoarelor.



Atunci când programează interviurile individuale, organizatorii ar trebui să întrebe supraviețuitoarele cu privire la intervalele de timp în care intervievatorul (intervievatorii) ar putea fi disponibil(i), după care să ofere supraviețuitoarelor posibilitatea să aleagă orele potrivite pentru ele. Este de remarcat faptul că o supraviețuitoare care a refuzat inițial interviuul sau care a auzit despre proiect de la altcineva, ar putea căuta, ulterior, oportunitatea de a-și face auzită vocea. De asemenea, poate fi foarte util pentru intervievatori să aibă cât mai multă flexibilitate pentru a asculta pe aceste supraviețuitoare. Este util de a lua în considerare interviurile online sau la telefon pentru acomodarea supraviețuitoarelor.

CASETA 4

Considerente pentru ora la care să fie programate sesiunile de consultări cu supraviețuitoarele

- Permiteți supraviețuitoarelor să indice ora preferată
- Decideți dacă sesiunile vor fi cu prezență fizică sau la distanță (la telefon sau conferințe video)
- Analizați posibilitatea de a oferi un prânz/cină și gustări în cazul GD cu prezență fizică
- Multe supraviețuitoare ar putea să nu vrea să se deplaseze spre și dinspre locurile de desfășurare a GD sau interviurilor în orele de întuneric.
- Violența din comunitate și a grupărilor banditești poate influența intervalul de timp în care supraviețuitoarele se pot deplasa în siguranță

PERSONAL DE CONSULTANȚĂ: CINE AR TREBUI SĂ FIE PREZENT „ÎN ÎNCĂPERE” ÎN AFARĂ DE SUPRAVIEȚUITOARE?

Atunci când sunt organizate FG sau interviuri cu supraviețuitoarele, este important să se ia în considerare ce alte persoane vor fi implicate în afară de supraviețuitoare. Spre exemplu, dacă supraviețuitoarele vor fi întrebat despre experiența lor cu poliția, este important ca în sală să nu fie prezent niciun reprezentat al poliției.



Pentru FG cu supraviețuitoarele, în afară de moderatori/moderatoare și persoană care ia notițe, mai sunt importante alte câteva roluri adiționale. În timpul FG, o supraviețuitoare ar putea avea nevoie de o pauză, sau ar putea alege chiar să părăsească discuția din cauza caracterului sensibil al acesteia. Din acest considerent, este important ca moderatorul și persoana care ia notițe să nu fie singurele prezente. Ar trebui să fie disponibilă o persoană instruită să ofere sprijin supraviețuitoarelor, care să verifice starea fiecărei supraviețuitoare care părăsește încăperea. Dacă sunt necesare servicii de îngrijire a copiilor, trebuie să fie asigurată prezența persoanelor calificate în acest scop. Suplimentar, este esențial ca persoanele instruite să sprijine supraviețuitoarele să fie disponibile să se întâlnească cu aceștia la sfârșitul interviului sau focus-grupului. Este posibil ca o participantă să aibă nevoie de advocacy sau sprijin emoțional în urma organizării FG sau interviului. Dacă moderatorii/

moderatoarele au această experiență, pot oferi sprijinul necesar. În linii generale, rolurile necesare sunt următoarele:

- Operatorul dispozitivului de înregistrare
- O persoană care să ia notițe (2 - dacă sesiunea nu este înregistrată)
- Un supporter care să ofere asistență supraviețuitoarelor care ar putea avea nevoie să părăsească încăperea
- Moderator(i) – unu sau doi
- Prestatori de servicii calificate de îngrijire a copiilor
- Traducători (atunci când este necesar)
- Cazare pentru cei care însoțesc supraviețuitoarele la FG

Nu se impune prezența unei persoane separate pentru fiecare dintre rolurile enumerate mai sus. O persoană își poate asuma simultan mai multe roluri. Este important să se acorde atenție și grijă persoanelor prezente în sală (inclusiv traducători), care participă la procesul de consultare, în mod special celor care nu lucrează în mod sistematic cu supraviețuitoarele. Acestea pot fi afectate de istoriile divulgate; este important să se discute despre modalitățile de depășire a ceea ce urmează să audă în timpul sesiunilor de consultare. De asemenea, ar trebui să se ia în considerare modul în care aceste reacții afectează supraviețuitoarele.



© UN Women (2015)

CINE AR TREBUI SĂ GESTIONEZE PROCESUL DE CONSULTARE CU SUPRAVIEȚUITOARELE? CÂȚI MODERATORI AR TREBUI SĂ FIE PREZENȚI?

Moderatorii/moderatoarele FG și interviurilor individuale cu supraviețuitoarele ar trebui să dispună de cunoștințe despre modul în care supraviețuitoarele VÎFF pot fi victimizate și revictimizate. Pentru a încuraja deschiderea fără frică, angajații instituției abordate în cadrul consultărilor nu ar trebui nici să faciliteze sesiunile, și nici să fie prezenți în sală. Spre exemplu, dacă supraviețuitoarele vorbesc despre experiența lor în cadrul unui adăpost, moderatorul/moderatoarea nu ar trebui să fie asociat/ă cu acesta. Este important ca moderatorul/moderatoarea care gestionează procesul de consultare cu supraviețuitoarele să nu aibă interes personal în apărarea acțiunilor de răspuns ale sistemului. Orice părținare din partea unui reprezentant instituțional ar putea inhiba nivelul de transparență pe care încearcă să-l evoce aceste conversații. Cu toate acestea, moderatorul/moderatoarea ar trebui să cunoască în detalii politicile și practicile

adăposturilor. Suplimentar, supraviețuitoarele din comunitățile marginalizate ar trebui să aibă acces la un moderator/o moderatoare care provine dintr-un mediu cultural similar și care vorbește limba maternă.

Persoana (persoanele) care facilitează FG sau interviul individual cu supraviețuitoarele ar trebui să:

- Aibă o înțelegere profundă a instituției care se analizează
- Nu fie asociată cu instituția care se analizează
- Aibă experiență și cunoștințe despre dinamica VÎFF
- Aibă aceeași experiență culturală și să vorbească aceeași limbă maternă

SPRIJINUL ACORDAT SUPRAVIEȚUITOARELOR PE PARCURSUL CONSULTĂȚIEI ȘI DUPĂ

De regulă, supraviețuitoarele care au acceptat invitația de a se alătura unui proces de consultare, semnaleză faptul că-și doresc să fie auzite. Rolul moderatorilor, interviuatorilor și al persoanelor de sprijin este de a stabili condiții înainte, în timpul și după sesiune care să îi ajute pe supraviețuitoare să se exprime. Este important să se facă tot posibilul pentru a evita ca supraviețuitoarele să retrăiască sentimentul de criză și să părăsească sesiunea. Moderatorii/moderatoarele pot evita acest lucru prin verificarea supraviețuitoarelor pe tot parcursul procesului de consultare, pentru a se asigura că acestea fac față situației, iar în caz de necesitate, să le ofere supraviețuitoarelor posibilitatea de a schimba ritmul, oferindu-le o listă de resurse pentru sprijin suplimentar, la începutul sesiunii (în mod perfect) sau la sfârșitul acesteia (oportun).

În cazul consultărilor de la distanță, este importantă planificarea în prealabil pentru situațiile de deconectare neașteptată.

Scopul consultărilor este de a asculta experiențele supraviețuitoarelor pe care le-au trăit în raport cu acțiunile de răspuns și intervenție din partea comunității și a sistemului juridic; consultarea cu supraviețuitoarele nu presupune descrierea repetată a experiențelor traumatizante ale supraviețuitoarelor. De regulă, pentru a înțelege experiența de interacțiune a supraviețuitoarelor cu o instituție sau organizație sunt necesare foarte puține detalii despre experiența de violență în sine. Moderatorii/moderatoarele pot începe consultările cu întrebări generale, permițând supraviețuitoarelor să dezvăluie mai multe detalii pe măsură ce le consideră relevante. Oferiți-le spațiu în acest sens.

Este important ca moderatorii/moderatoarele să fie pregătiți/pregătite pentru gama de emoții ale supraviețuitoarelor atunci când vorbesc despre experiența lor. Mai multe supraviețuitoare au menționat că sistemele de răspuns eșuează din cauza practicilor de revictimizare. Este ceva obișnuit să fie blamate pentru actul de violență la care au fost supuse. De asemenea, este ceva obișnuit pentru

supraviețuitoare să li se spună să tacă și să uite despre victimizare, pentru a se proteja de batjocoră, rușine și riscuri ulterioare. Este important ca, în timpul consultărilor, moderatorii/moderatoarele să aibă în vedere acest lucru pentru a consolida încrederea. Astfel de experiențe în sine pot fi traumatizante.

CONFIDENȚIALITATE ȘI CONSIMȚĂMÂNT ÎN CUNOȘTINȚĂ DE CAUZĂ

Confidențialitatea este o componentă imperativă a FG și interviurilor individuale. Supraviețuitoarele trebuie să fie informate cu privire la limitele organizatorilor în ceea ce privește asigurarea confidențialității. Participarea în cadrul unei sesiuni nu ar trebui să continue în lipsa

consimțământului în cunoștință de cauză al supraviețuitoarei, care trebuie să fie primit în scris. Consimțământul în cunoștință de cauză trebuie să includă informații clare pentru supraviețuitoare despre modul în care vor fi utilizate informațiile furnizate.

Ce trebuie să conțină formularul de consimțământ

Tuturor supraviețuitoarelor care participă la consultări în formatul FG sau interviuri, trebuie să li se ofere un formular cu declarații de consimțământ. Supraviețuitoarelor trebuie să li se ofere oportunitatea să citească și să înțeleagă ce se va întâmpla pe parcursul sesiunii și să afle despre riscuri și beneficii. Un exemplu de formular de consimțământ și confidențialitate poate fi găsit în anexe.

Fiindcă supraviețuitoarele ar putea vorbi despre propria lor experiență de violență și/sau despre acțiunile de răspuns ale altora, este posibilă apariția unor probleme sensibile, care să declanșeze amintiri dureroase. Formularul de consimțământ poate ajuta supraviețuitoarele să se pregătească pentru acest lucru.

De asemenea, în formularul de consimțământ se poate specifica că vor fi disponibile resurse și sprijin, atât în timpul cât și după sesiune. Aceasta este o informație importantă pentru supraviețuitoare, care astfel pot decide în cunoștință de cauză cu privire la continuarea consultărilor.

În pofida eforturilor depuse pentru a asigura confidențialitatea, există riscul ca alți participanți sau observatori să divulge informațiile auzite în timpul consultărilor și, astfel, să nu respecte confidențialitatea. În formularul de confidențialitate ar trebui să se indice toate limitele pe care le are organizatorul

în asigurarea confidențialității, precum și riscurile cu care se pot confrunta supraviețuitoarele dacă participă. În cazul în care organizatorii află despre o încălcare a confidențialității, ei trebuie să informeze imediat supraviețuitoarea a cărei confidențialitate a fost încălcată.

Decizia supraviețuitoarei cu privire la participarea sa la FG sau la interviul individual nu trebuie să afecteze relația actuală sau ulterioară a acestuia cu nici o organizație de prestare a serviciilor sau agenție publică. În cazul în care supraviețuitoarea decide să participe la FG sau la un interviu individual, este liber să se retragă în orice moment, fără niciun impact asupra relațiilor respective. O declarație în acest sens ar trebui, de asemenea, inclusă în formularul de consimțământ.

De asemenea, în formularul de consimțământ pot fi incluse și alte beneficii ale participării la FG sau interviului individual. Spre exemplu, supraviețuitoarelor li se oferă posibilitatea să afle mai multe despre impactul acțiunilor de intervenție și să ofere sugestii pentru reforme. Suplimentar, mai multe supraviețuitoare care au participat la FG și interviurile individuale au stabilit relații de comunicare de lungă durată cu alte supraviețuitoare. Deseori, ele raportează că reușesc să se detașeze de experiența proprie și devin mai puternice. În cele din urmă, scopul este de a îmbunătăți siguranța supraviețuitoarelor și a copiilor lor.

ÎNREGISTRAREA AUDIO ȘI LUAREA DE NOTIȚE ÎN CADRUL PROCESULUI DE CONSULTARE CU SUPRAVIEȚUITOARELE

Se recomandă înregistrarea audio a sesiunilor, iar dacă acest lucru nu este posibil, se vor lua notițe detaliate. Dacă există o înregistrare audio, este nevoie numai de o transcriere redactată, care să poate fi prezentată și altor persoane.



De asemenea, este important de a informa supraviețuitoarele cu privire la beneficiile înregistrării audio și modalitatea de utilizare a acestora.

Organizatorii trebuie să explice că beneficiile înregistrărilor audio constă în acuratețea maximă de captare a declarațiilor supraviețuitoarelor. Înainte de înregistrarea audio a unei FG cu supraviețuitoarele, organizatorii trebuie să primească permisiunea în scris a fiecărei persoane.

În cazul în care supraviețuitoarele nu se simt confortabil în prezența unui dispozitiv de înregistrare, se recomandă participarea a două persoane care să ia notițe pentru a înregistra cât mai multe detalii posibile.



Pentru interviurile individuale, fiecare supraviețuitoare ar trebui să fie consultată dacă se simte confortabil să fie înregistrată. La fel, ca și în cazul FG este important să explicați care sunt beneficiile înregistrării, cine va avea acces la acest material și când va fi distrusă înregistrarea. De asemenea, ar putea fi util să i se ofere supraviețuitoarei posibilitatea de a elimina orice secțiune sau răspuns din înregistrare sau note. Întrucât uneori înregistrarea audio ar putea fi întreruptă, este importantă prezența unei persoane care să ia notițe. Notele pot fi luate și de interviewer, în cazul în care acest lucru nu compromite conexiunea dintre interviewer și supraviețuitoare.

GHID PENTRU MODERATORI: ÎNTREBĂRI DE ADRESAT SUPRAVIEȚUITOARELOR

La etapa de pregătire a DG și a interviurilor individuale cu supraviețuitoarele, organizatorii și moderatorii trebuie să elaboreze o listă de întrebări pentru supraviețuitoare. Este utilă contribuția structurilor de coordonare multi-agenții în procesul de elaborare a acestora. Așa cum s-a menționat mai sus, moderatorii trebuie să fie familiarizați cu politicile și procedurile instituționale care constituie subiectul consultărilor. Astfel ei vor putea oferi mai multe informații supraviețuitoarelor, dacă va fi necesar.

Este importantă colectarea informațiilor demografice de la fiecare supraviețuitoare. Întrebările vor fi pregătite în conformitate cu obiectivele consultării. Discutați cu membrii echipei despre cum și când moderatorul principal se poate abate de la întrebările prestabilite. Planificați modul în care membrii echipei ar trebui să alerteze moderatorul dacă ei sau participanții par confuzi sau neclari.

În continuare sunt prezentate exemple de întrebări concepute în mod specific pentru supraviețuitoarele care au fost găzduite într-un adăpost și au beneficiat de servicii de abilitare economică.

- Prezentarea supraviețuitoarelor ar trebui să includă:
 - Vârsta
 - Numărul și vârsta copiilor
 - Perioada utilizării serviciilor
 - Orașul de reședință
- Ce s-a întâmplat și va determinat să solicitați adăpost/ serviciu?
- De câte ori ați beneficiat de asistență din partea adăpostului/serviciului?
- De ce tip de asistență ați beneficiat din partea adăpostului/serviciului?

- Atunci când vă gândiți la necesitățile dvs. din acea perioadă, ce tip de asistență v-a fost de ajutor? Au existat necesități care nu au fost acoperite de adăpost/serviciu? Dacă da, cu ce anume nu au fost în măsură să vă ajute?
- Cum ați aflat despre adăpost/serviciu?
- Au existat elemente de gestionare a programului, care să facă lucrurile dificile și nesigure pentru dvs.? Dacă da, vă rugăm să descrieți.
- În ce mod adăpostul/serviciul a sporit siguranța dvs.? Adăpostul/serviciul a diminuat siguranța dvs.? Dacă da, vă rugăm să descrieți cum s-a întâmplat acest lucru.
- Serviciile oferite au fost relevante din punct de vedere cultural?

- Descrieți modul în care adăpostul/serviciul v-a împuternicit ca femeie.
- Există modalități de îmbunătățire a modului în care adăpostul/serviciul contribuie la abilitarea supraviețuitoarelor? Dacă da, vă rugăm să descrieți.
- Dacă ar fi să participați din nou la program – ce ar trebui să rămână la fel? Ce ar trebui să se schimbe?

Notă: Moderatorii/moderatoarele nu trebuie să adreseze întrebările fiecărei supraviețuitoare în parte. Acest tip de consultare a supraviețuitoarelor nu este o cercetare științifică și nu necesită o astfel de continuitate.

Documentare

Înregistrarea audio a sesiunii, făcută cu permisiunea supraviețuitoarei, poate fi transmisă pentru transcriere - cu toate acestea, este important ca ea să citească termenii și condițiile serviciilor respective și să înțeleagă politica de confidențialitate. Totuși, dacă se va apela la un serviciu de transcriere, încurajați supraviețuitoarea să utilizeze un pseudonim și să nu furnizeze nicio informație de identificare a locului aflării sale.

Asigurați-vă că toate înregistrările sesiunilor sunt stocate în zone protejate prin parolă și sistem de protecție a rețelei pentru a preveni fenomene precum malware și hacking. Dacă acest lucru nu poate fi garantat, asigurați prezența unei persoane care să ia notițe în timpul consultărilor. Păstrați înregistrările numai dacă acest lucru este necesar și planificați distrugerea fișierelor de îndată ce se încheie proiectul. Limitați accesul la înregistrările primare doar

pentru persoanele care trebuie să aibă acces pentru a-și îndeplini obligațiile de serviciu asociate cu proiectul în cauză. Asigurați-vă că aceste persoane semnează un acord de confidențialitate și indică că au înțeles că materialele sunt de confidențialitate înaltă și că nu ar trebui să fie divulgate nimănui din afara cercului limitat și imediat al celor care lucrează în cadrul proiectului (în mod ideal - mai puțin de trei persoane). Transcrierile, în care nu se admite nicio informație de identificare (nume, adresă, data nașterii, locul aflării) pot fi partajate echipei care efectuează analiza.

Dacă nu se fac înregistrări dar se iau notițe, respectați recomandările de mai sus pentru sesiunile cu prezență fizică și manipularea datelor.

Îngrijirea acordată supraviețuitoarelor

Este important să se asigure prezența unei persoane instruite în sprijinirea supraviețuitoarelor, care să ajute intervievatorul prin crearea unei atmosfere relaxante, urmărirea limbajului non-verbal și reacțiilor supraviețuitoarei și discutarea cu supraviețuitoarele după finalizarea consultării.

Moderatorii, intervievatorii și persoanele de sprijin ar trebui să urmărească supraviețuitoarele care pot părea stresate sau ar avea nevoie de o pauză. În astfel de situații, este important să se întrerupă consultarea și să se ofere îngrijire pentru

supraviețuitoare: o pauză, mișcări lente și respirații adânci împreună, verificarea stării supraviețuitoarei (dacă este cazul), oferirea de sprijin invitând supraviețuitoarea să-și îndepărteze privirea de la intervievator și să descrie camera sau sunetele pe care le aude (de ex: reconectarea cu simțurile) - toate acestea sunt tehnici care pot ajuta supraviețuitoarea să reia contactul cu dvs. și cu celelalte persoane din jur. În cazul în care supraviețuitoarea vrea să continue, evaluați dacă poate fi continuat procesul de consultare sau ar trebui să oferiți resurse suplimentare și să finalizați sesiunea.

ANALIZA DATELOR ȘI IDENTIFICAREA TEMATICILOR ÎN REZULTATUL CONSULTĂRII SUPRAVIEȚUITOARELOR

Dacă sesiunea de consultare a fost înregistrată și transcrisă, transcrierile ar trebui să fie redactate pentru a elimina toate informațiile personale de identificare ale supraviețuitoarelor. Dacă consultarea nu a fost

înregistrată, persoanele care iau notițe ar trebui să combine într-un singur document informațiile colectate de fiecare. Documentul respectiv nu trebuie să includă nici o informație personală de identificare a supraviețuitoarelor.

Comitetul de analiză a datelor - membrii și funcția

Comitetul de analiză a datelor ar trebui să includă experți locali în domeniul VÎFF și reprezentanți ai agenției de stat sau societății civile analizate.

Reprezentanții agenției ar trebui să demonstreze dorința de a înțelege mai bine experiența supraviețuitoarelor de interacțiune cu agenția respectivă. În loc de a fi defensivi, ei trebuie să fie deschiși la îmbunătățiri, reforme și schimbări. De cele mai multe ori, acești reprezentanți vor aprecia să afle mai multe despre modul în care agențiile lor au contribuit la creșterea, sau dimpotrivă la reducerea gradului de siguranță a victimelor.

Organizatorii consultărilor cu supraviețuitoarele ar trebui să aibă grijă să sublinieze în mod repetat obiectivele identificării reformelor sistemice importante - care nu constau în a rușina și învinovați anumiți specialiști.

Ședințele de analiză a datelor ar trebui să fie programate și, în prealabil, membrii comisiei ar trebui fie să citească transcrierea completă a consultărilor, fie

notițele redactate deja.

Înainte de ședința comitetului, membrii acestuia ar trebui să studieze stenogramele, înregistrările și/sau notele detaliate, după care să le discute împreună. Membrii comitetului ar trebui să identifice subiectele care apar în discuțiile cu supraviețuitoarele și cele care sunt consecvente în rândul mai multor supraviețuitoare. De exemplu, în cadrul unui FG cu supraviețuitoarele violenței în familie, care au fost arestate și condamnate, mai multe supraviețuitoare au vorbit despre dificultățile în a-și găsi o locuință nouă din cauza condamnării lor. Membrii comitetului cunoșteau faptul că legea le permite proprietarilor de locuințe să verifice dacă potențialii chiriași au antecedente penale. Aceasta este un efect al arestării și condamnării supraviețuitoarelor pentru acte de violență în familie. Din acest motiv le este mult mai dificil să părăsească agresorul. Aceasta a constituit un subiect important identificat în rezultatul FG, întrucât ar putea avea impact asupra oricărei supraviețuitoare care a fost arestată pentru violență în familie în comunitatea respectivă.

Raportul de sinteză

FG și interviurile individuale cu supraviețuitoarele ar trebui să fie documentate într-un raport de sinteză. Raportul respectiv ar trebui să includă:

- Introducerea în cadrul căreia se descrie întrebarea (întrebările) care urmează să fie examinată (examinată), în ce scop și de către cine.

9 In Their Own Words: Victims of Battering Talk About Being Arrested and Convicted. Melissa Scaia for the National Clearinghouse on the Defense of Battered Women. 2017. Disponibil la: <https://drive.google.com/file/d/1JB8K1WDVND3ZR3-9FFU1PIDROWN4JTF/VIEW>

- Procesul și caracteristicile distinctive aplicate pentru selectarea supraviețuitoarelor în FG sau interviuri individuale.
- Numărul supraviețuitoarelor care participă la DG sau interviurile individuale.
- Demografia participantelor.
- Descrierea procesului.
- Regiunile geografice reprezentate de supraviețuitoare.

- Scopul și obiectivul studiului.
- Subiecte identificate în cadrul consultărilor cu supraviețuitoarele. Întrebările care susțin aceste subiecte sunt importante, însă nu ar trebui să includă caracteristici personale de identificare a supraviețuitoarelor.

Un model de raport privind FG este inclus în anexe.

CONSIDERENTE PENTRU DESFĂȘURAREA FOCUS-GRUPURILOR SAU INTERVIURILOR CU PERSONALUL ORGANIZAȚIILOR CARE OFERĂ ASISTENȚĂ SUPRAVIEȚUITOARELOR VÎFF

Interviurile sau grupurile de discuții cu organizațiile care sprijină supraviețuitoarele VÎFF sunt importante. Angajații acestor agenții au cel mai direct și confidențial contact cu supraviețuitoarele și dispun de cele mai detaliate informații cu privire la experiențele lor. Atunci când există posibilitatea, interviurile sau FG ar trebui să fie organizate suplimentar și nu în locul interviurilor cu supraviețuitoarele.

Atunci când se decide cine ar trebui să participe la FG cu supraviețuitoarele VÎFF, ar trebui să fie luate în considerare următoarele:

- Personalul actual al organizațiilor care oferă asistență supraviețuitoarelor VÎFF.
- Reprezentanții tuturor organizațiilor care oferă asistență supraviețuitoarelor VÎFF.
- Foștii angajați ai organizațiilor care oferă asistență supraviețuitoarelor VÎFF.

FG și interviurile cu specialiștii organizațiilor care oferă asistență supraviețuitoarelor VÎFF ar putea fi utilizate pentru a afla ce intervenții de sistem funcționează bine și ce intervenții sunt problematice. Confidențialitatea, de asemenea, trebuie să fie asigurată și în cazul specialiștilor. Subiectele pot fi identificate, însă informațiile de identificare personală a angajaților organizațiilor care oferă asistență supraviețuitoarelor VÎFF trebuie să fie eliminate din toate rapoartele.

Mai jos puteți vedea un scenariu pentru un FG cu consilierii din cadrul unui centru de criză.

Introducere: Scopul nostru este de a ne aprofunda cunoștințele despre cum, când și dacă sistemul justiției penale garantează siguranța victimelor și tragerea la răspundere a agresorilor. Ajutați-ne să modelăm domeniul de aplicare al activității noastre pentru a îmbunătăți sistemul de justiție penală. Noi vă vom întreba despre:

- Ce funcționează bine.
- Impactul diferitelor sisteme: și anume, serviciile de urgență, organele de drept și de urmărire penală, sistemul judiciar.
- Ce ar trebui să întrebăm și la ce să atragem atenția în interviurile noastre cu supraviețuitoarele.
- Ce alte persoane am putea intervieva pentru a obține informații importante.

Întrebări adresate angajaților centrelor de criză în ceea ce privește evaluarea acțiunilor de răspuns ale organelor de drept:

- Din perspectiva activității dvs în cadrul centrului de criză, cu ce se confruntă supraviețuitoarele atunci când cheamă poliția în ajutor?
- Ce acțiuni ale ofițerului (ofițerilor) sunt de ajutor? Ce acțiuni înrăutățesc situația sau o face mai periculoasă?

- Atunci când partenerul unei supraviețuitoare este arestat și încarcerat, reprezentanții penitenciarului contactează femeia pentru a o anunța când va fi eliberat arestul? Cum și când?
- Ce ar trebui să întrebăm și la ce să atragem atenția în cadrul analizei noastre?
- Ce întrebări ar trebui să adresăm supraviețuitoarelor?

CONSULTAREA CU SUPRAVIEȚUITOARELE LA DISTANȚĂ

Chiar dacă este preferabilă organizarea sesiunilor de consultanță cu prezență fizică, uneori este mai potrivit să se organizeze câteva sesiuni la distanță - la telefon sau prin conferință video. Factorii care pot determina organizatorii să opteze pentru sesiunile la distanță, includ: distanța geografică semnificativă între interviuatori sau moderatori și supraviețuitoarele participante, costuri de călătorie înalte, probleme legate de siguranță asociate călătoriei prin una sau mai multe regiuni, sau preferința supraviețuitoarelor. Spre exemplu, în perioada restricțiilor sanitare impuse de pandemia COVID-19 mai multe sesiuni de consultanță au fost organizate prin telefon sau conferințe video pentru a minimaliza călătoriile, a respecta restricțiile de sănătate publică și a reduce posibilitatea de infectare.

Deși consultările la distanță nu au anumite dificultăți asociate consultărilor cu prezență fizică a supraviețuitoarelor, acestea implică, totodată, noi considerente și provocări legate de siguranța, moderarea, documentarea și îngrijirea supraviețuitoarelor participante. Fără tehnologii suficiente, o pregătire atentă și moderare profesionistă a discuțiilor, deseori este complicat să se reproducă condițiile firești din timpul discuțiilor sau interviurilor individuale cu prezență fizică. Pentru consultarea supraviețuitoarelor la distanță, organizatorii vor trebui să pregătească o metodă alternativă de remunerare a supraviețuitoarelor, întrucât nu se vor întâlni

personal. Acesta este un considerent important, deoarece, așa cum arată practica generală, participarea supraviețuitoarelor la consultări nu ar trebui să genereze revictimizarea acestora și, totodată, supraviețuitoarele nu trebuie să aibă sentimentul că au fost exploatate într-un fel. În pofida acestor aspecte, consultările la distanță cu supraviețuitoarele pot funcționa și ar trebui să fie luat în considerare în cazul în care sesiunile cu prezență fizică nu sunt posibile.

Ar putea fi util să se utilizeze o combinație de abordări. Spre exemplu, dacă moderatorii nu pot călători într-o regiune din cauza problemelor de siguranță, organizația obștească locală, care a invitat participantele, poate organiza grupul de discuții cu prezență fizică, iar moderatorii vor fi conectați prin conferință video, or, să ofere locații sigure pentru ca supraviețuitoarele să fie interviuate la distanță de către specialiști. Aceste opțiuni hibride pot contribui la depășirea provocărilor pe care le implică consultările la distanță.

În continuare, sunt prezentate informații și recomandări cu privire la desfășurarea sesiunilor la distanță prin intermediul serviciilor de teleconferință. Consultațiile telefonice ar trebui să fie luate în considerare doar în cazul în care nu sunt disponibile alte opțiuni și dacă acestea pot fi desfășurate în siguranță.

Conferință video pentru consultarea supraviețuitoarelor

Conferința video oferă interviuatorilor sau moderatorilor, care se conectează de la distanță, cea mai bună posibilitatea de stabilire a relațiilor cu supraviețuitoarea (supraviețuitoarele) în timpul interviului și de a evalua gradul de înțelegere a întrebărilor specifice. Prin adăugarea informațiilor vizuale, moderatorii pot observa modul în care reacționează supraviețuitoarele și pot ajusta sau adapta interviul în funcție de necesitate. Acest

lucru este în mod special important pentru sesiunile cu supraviețuitoarele la care participă și un traducător (de ex: limbaj, semne), întrucât vocea supraviețuitoarei este deja filtrată într-o oarecare măsură. Chiar dacă lățimea de bandă sau conexiunile la internet sunt instabile, inițierea unui interviu sau FG în regim online cu introducerea, prezentarea generală a sesiunii, confirmarea consimțământului și oferirea răspunsurilor la întrebări poate contribui la stabilirea

raportului cu moderatorul/moderatoarea sau intervievatorul/intervievatoarea la distanță, chiar dacă ulterior, camera este deconectată. În cazul în care un moderator/moderatoarea de la fața locului asistă moderatorul/moderatoarea de la distanță, participantele ar trebui să aibă posibilitatea să vadă toate participantele la sesiune.

În această secțiune sunt analizate considerentele privind siguranța, moderarea, documentarea și îngrijirea oferită supraviețuitoarelor înainte, în timpul și după sesiunea de consultare. La sfârșitul secțiunii pot fi găsite informații despre resursele tehnologice necesare pentru a desfășura cu succes consultări în regim de videoconferință.

Considerente de siguranță pentru consultarea la distanță a supraviețuitoarelor

Locul desfășurării

Dacă se alege un spațiu fizic pentru desfășurarea FG sau interviurilor individuale la distanță, atunci siguranța spațiului respectiv, accesibilitatea și problemele legate de transport sunt similare cu cele abordate în contextul consultărilor cu prezența persoanelor implicate.

Pentru sesiunile care implică participarea supraviețuitoarelor de acasă, trebuie luată în considerare atât siguranța lor fizică, cât și cea psihologică. Este supraviețuitoarea în siguranță în propria sa casă? Alți membri ai familiei vor putea avea acces la supraviețuitoare pe parcursul sesiunii de consultare? Vor putea ei să vadă sau să audă ce se discută? Anumite încăperi din casă sunt deja asociate cu violența sau trauma trăită? În cazul în care răspunsul este nu, sesiunea de consultare va determina asocierea spațiului cu trauma trăită?

În cazul în care supraviețuitoarea nu este în siguranță în propria sa casă, este mai bine de a se conlucra cu ea pentru a identifica o altă locație de unde se poate alătura sesiunii de consultare la distanță. Spre exemplu, dacă un prieten sau o rudă oferă siguranță, confidențialitate și tehnologia necesară, aceasta poate fi o alternativă bună. Dacă un loc alternativ nu este o opțiune, pot fi examinate și alte opțiuni - există un moment al zilei în care femeia preconizează să fie singură? Ea cunoaște suficient de bine tehnologia pentru a folosi chatul online sau a se deconecta rapid de la sesiune în cazul în care apare cineva să vadă ce face? Există cuvinte codificate prin care să semnaleze că se impune necesitatea de a schimba subiectul discuției sau că nu mai este în siguranță?

Pentru a limita riscul ca altcineva să audă conversația, supraviețuitoarei participante i se recomandă să folosească un set cu cască și microfon. Măsurile suplimentare presupun posibilitatea de a închide ușile și de a reda muzică de fundal sau a include televizorul într-o cameră vecină. Cu toate acestea, dacă supraviețuitoarea trăiește

cu un agresor și nu există nicio posibilitate de a garanta că acesta nu va fi prezent la ora programată pentru sesiunea de consultare cu supraviețuitoarea, aceasta trebuie să fie anulată sau reprogramată.

Copiii nu ar trebui să fie prezenți la aceste sesiuni. În prealabil, ar trebui să fie asigurate soluții de îngrijire a copiilor atât pentru a-i proteja pe cei mici, cât și pentru a le oferi posibilitatea supraviețuitoarelor să se implice pe deplin. În cazul în care serviciile de îngrijire a copiilor nu vor fi o opțiune, iar copiii vor putea vedea și auzi sesiunea de consultare, moderatorul sau intervievatorul trebuie să ajusteze semnificativ întrebările sau să decidă dacă sesiunea mai poate avea loc. Consultația ar trebui să fie anulată și reprogramată în cazul în care copiii sunt suficient de mari pentru a înțelege subiectul discuției, iar supraviețuitoarea nu poate asigura că copilul nu va auzi conversația.

În cele din urmă, dacă supraviețuitoarea nu are multe opțiuni din spațiul sau camera din care participă la sesiunea de consultare, este important să se țină cont de modul în care acest spațiu sau cameră poate fi asociat apelului. Dacă există posibilitatea, ar trebui să se prevadă timp suplimentar la sfârșitul sesiunii pentru a ajuta supraviețuitoarele să se relaxeze și să treacă înapoi în spațiul lor obișnuit înainte de a se deconecta.

Protecția confidențialității și formularul de consimțământ

Ca și în cazul sesiunilor cu prezență fizică, este esențial să se informeze supraviețuitoarele despre riscurile și beneficiile participării, oferindu-i-se oportunitatea de a accepta sau refuza participarea. În procesul de planificare a consultării la distanță, la momentul implicării poate fi revizuit formularul de consimțământ, după care - semnat și expediat prin email (dacă acest lucru este sigur și există posibilități tehnice). Într-un context hibrid (participantele cu prezență fizică și moderatorul sau intervievatorul conectat de la distanță),

Înainte de sesiunea de consultare, o altă persoană de sprijin ar trebui să examineze formularul de consimțământ. Moderatorul sau interviuatorul de la distanță trebuie să confirme că acest lucru a fost făcut și să analizeze principalele aspecte legate de siguranța și alegerile supraviețuitoarelor (spre exemplu - cine participă, care este motivul desfășurării procesului de consultare, care este accentul, cine va avea acces la informații și dreptul de a face întreruperi, adresa întrebării și a opri procesul în orice moment). Aprobarea verbală trebuie să fie acceptată numai în cazul în care este imposibilă sau nesigură recepționarea formularului de consimțământ pe hârtie. Acest tip de consimțământ trebuie să fie formalizat - fie înregistrat audio, fie notat de un responsabil. Formularul de consimțământ pentru sesiunile la distanță trebuie să includă un considerent suplimentar prin care, participanților și altor membri ai echipei li se interzice să facă capturi de ecran în timpul sesiunii.

Uzurparea identității

În cazul consultărilor cu supraviețuitoarea de la distanță există riscul ca o altă persoană să-și asume identitatea acesteia pentru a colecta informații despre ea sau a o compromite. Agresorul ar putea considera că uzurparea identității supraviețuitoarei îi va oferi acces la informații despre cine o contactează și ce spune ea. Alții pot uzurpa identitatea unei supraviețuitoare, crezând că acest lucru va oferi mai multe informații despre experiențele pe care le-a trăit supraviețuitoarea. În cele din urmă, cineva ar putea uzurpa identitatea supraviețuitoarei pentru a încasa compensația financiară oferită. Aceste riscuri sunt minime în cazul sesiunilor cu prezență fizică, dar ar trebui să fie luate în considerare pentru sesiunile de la distanță.

Echipa de consultare la distanță

Echipa pentru gestionarea unei consultări de la distanță include:

- Moderator sau interviuator - la distanță și, eventual, cu prezență fizică (în cazul sesiunilor hibride)
- O persoană de sprijin a supraviețuitoarei (la fața locului în cazul sesiunilor hibride, online - în cadrul sesiunilor ale căror moderator nu are instruirea necesară în acest sens)
- O persoană care oferă asistență tehnică și care nu este în fața camerei (ajută la gestionarea chatului, remedierea problemelor, comunicarea cu persoanele în camera de așteptare, asistență la restabilirea conexiunii)

- Unul sau mai mulți traducători - la distanță sau, eventual, cu prezență fizică (pentru sesiunile de tip hibrid)
- Serviciu de subtitrare în regim live (dacă este aplicabil)
- O persoană care să ia notițe, dar care nu se află în fața camerei, pentru documentare sau asigurarea copiei de rezervă a unei sesiuni înregistrate
- Deși nu este încurajată prezența observatorilor, în cazul în care obiectivele unei consultări specifice impune prezența observatorilor, aceștia nu ar trebui să fie în fața camerei, iar organizatorii ar trebui să se asigure că ei sunt pregătiți să respecte aceleași îndrumări ca și restul membrilor echipei și că supraviețuitoarele participante acceptă prezența lor.

Considerente privind moderarea și interviuarea

Moderarea și interviuarea de la distanță implică probleme atât similare, cât și diferite de aceleași acțiuni desfășurate cu prezență fizică. În cadrul următoarei secțiuni se oferă recomandări pentru moderatori și interviuatori înainte, în timpul și după o sesiune, care ar trebui să fie citite împreună cu ghidul de facilitare pentru o sesiune cu prezență fizică. Recomandările se bazează pe ipoteza că în cadrul procesului de înregistrare s-au identificat opțiunile de accesibilitate, așa cum s-a discutat mai sus (inclusiv necesitatea traducătorilor calificați) și că aceste necesități au fost abordate la etapa de planificare a unei sesiuni la distanță.

Pregătirea până la sesiune pentru moderatorul de la distanță

- Testați tehnologia și funcționalitățile acesteia, pentru a vă asigura că vă simțiți confortabil să le aplicați. Asigurați-vă că atât dvs., cât și alți membri ai echipei dvs., știți cum să adăugați traducătorii, să inițiați servicii de subtitrare etc. (a se vedea mai jos - Considerente tehnologice).
- Creați conexiunea - un spațiu primitiv și privat din care vă veți alătura sesiunii de la distanță. Includeți camera și observați ce vor vedea alții la dvs. și în jurul dvs. vă că iluminarea este suficientă pentru a captura fața și mimicile faciale (element principal pentru

putea deranja sau sustrage atenția.

- Asigurați-vă că sunetul este bun (este perfect să utilizați un set cu cască) și niciun zgomot de fundal nu vă sustrage atenția sau interferează. Planificați în prealabil cu alte persoane, care au acces la spațiul dvs. de întâlnire, pentru a nu vă deranja în timpul sesiunilor. Dacă este cazul, puneți un semn pe ușă pentru a specifica când vă eliberați.
- Lucrați cu echipa implicată în desfășurarea sesiunii și examinați rolurile fiecăruia. Asigurați-vă că traducătorul sau persoana responsabilă de subtitrări înțelege cum să se conecteze la sesiunea de consultație. Dacă este relevant, distribuiți un scenariu al sesiunii - așteptările dvs. și orice materiale scrise care îi pot ajuta pe membrii echipei să-și îndeplinească bine sarcina (de exemplu, întrebări, definiții ale principalelor noțiuni sau acronime care pot fi utilizate). Analizați așteptările în ceea ce privește intimitatea și confidențialitatea. Faceți un plan în eventualitatea apariției unor probleme sau dificultăți tehnice. Luați în considerare adăugarea unei opțiuni de comunicare prin mesaje text sau Whatsapp, pentru a permite membrilor echipei să discute despre chestiunile sau problemele importante fără a întrerupe sesiunea în sine.
- Pregătiți întrebările în conformitate cu obiectivele consultării. Discutați cu membrii echipei despre cum și când moderatorul principal se poate abate de la întrebările prestabilite. Planificați modul în care membrii echipei ar trebui să alerteze moderatorul dacă ei sau participanții par confuzi sau neclari.
- În cadrul unui grup de discuții, clarificați modul în care traducătorul dorește să lucreze cu mai mulți vorbitori. Dacă este posibil, puteți implica doi traducători care să facă traduceri pe rând. În cazul sesiunilor de durată și cu discuții intense, acest lucru va asigura o mai mare exactitate a traducerilor.
- Documentați și identificați resursele locale disponibile pentru supraviețuitoare în cazul în care au nevoie de sprijin suplimentar după sesiune. Păstrați-le disponibile pentru a le adăuga la chat, a le oferi la fața locului (în contextul opțiunilor hibride), sau a le transmite supraviețuitoarelor prin email (dacă acest lucru este sigur).
- Asigurați pregătirea adecvată a supraviețuitoarelor (a se vedea mai jos îngrijirile oferite supraviețuitoarelor), a locului de desfășurare (dacă este relevant) și a altor participanți necesari.

- Asigurați-vă că procesul de achitare a compensațiilor financiare supraviețuitoarei nu prezintă niciun risc pentru ea.

În timpul sesiunii

- Folosiți o sală de așteptare, astfel încât alții să nu se poată conecta la sesiune fără aprobare și în momente nepotrivite.
- Prezentați toți membrii echipei care participă la apel. Îndemnați supraviețuitoarea să folosească un pseudonim dacă vrea.
- Analizați în mod specific cum va funcționa traducerea sau orice altă metodă asistivă. Testați-le împreună cu supraviețuitoarea.
- Inventați o frază-cod pentru situațiile în care o persoană terță intră în încăperea sau cineva vrea să întrerupă interviul.
- Confirmați consimțământul de participare al supraviețuitoarei (pentru informații suplimentare, a se vedea Protecția intimității și formularul de consimțământ).
- Discutați opțiunile pentru întreruperea sesiunii (supraviețuitoarele pot afișa o altă aplicație pe computerul său) sau schimba subiectul pentru păstrarea confidențialității. Oferiți-le permisiunea să se deconecteze de la sesiune în caz de necesitate. De asemenea, clarificați ce veți întreprinde în cazul în care sesiunea se încheie, dar nu există claritate dacă au vrut să facă acest lucru sau dacă sunt în siguranță (de ex., a dispărut internetul, probleme de siguranță personală sau a altor persoane).
- Vorbiți lent, calm și clar. Utilizați cuvinte și fraze care nu sunt tehnice, dar ușor de înțeles. Acest lucru este deosebit de util dacă sunt implicați și traducători.
- Luați pauze la necesitate - îndemnați participanții/membrii echipei să-și îndepărteze uneori privirea de la monitor pentru a limita starea de oboseală.

Încheierea sesiunii și asigurarea etapei de monitorizare

- Mulțumiți supraviețuitoarelor pentru participarea lor.
- Amintiți-le despre obiectivele consultării, modul în care veți utiliza informațiile oferite și cine sunt persoanele pe care le pot contacta în cazul în care vor avea întrebări suplimentare în legătură cu proiectul.
- Oferiți lista resurselor suplimentare dacă acest lucru nu a fost făcut la început.
- Oferiți timp pentru relaxare, pentru ca supraviețuitoarele să revină la realitatea lor.

- Pentru mai multe informații, a se vedea mai jos „Îngrijirea acordată supraviețuitoarelor”.
- După ce supraviețuitoarea părăsește sesiunea, rugați membrii echipei să rămână pentru a discuta orice îngrijorări sau informații, dacă este cazul.
- Verificați procesele de remunerare a supraviețuitoarei și asigurați-vă că suma este ridicată.

Îngrijirea acordată supraviețuitoarelor



Unul dintre motivele pentru care modelul hibrid poate funcționa bine pentru interviuri individuale, este capacitatea de a oferi sprijin la fața locului. Dacă o organizație comunitară găzduiește sesiunea pentru interviurile realizate de un intervievator de la distanță, aceasta ar putea asigura prezența unei persoane instruite care să ofere sprijin atât pentru supraviețuitoare prin asigurarea unei atmosfere relaxante, minimalizând anxietatea asociată cu manipularea tehnologiei necesare pentru o sesiune la distanță, cât și pentru intervievator prin supravegherea limbajului non-verbal și reacțiilor supraviețuitoarei, și discutarea cu aceasta după finalizarea consultării, pe măsură ce ea revine la viața de zi cu zi.

Moderatorii, intervievatorii și persoanele de sprijin ar trebui să fie atente la supraviețuitoarele care s-ar putea

deconecta sau fi temporar indisponibile în timpul unei sesiuni. În cazul unei asemenea situații, este important să se treacă de la întrebările referitoare la consultație la acțiuni de îngrijire a supraviețuitoarei: o pauză, mișcări lente și respirații adânci împreună, verificarea stării supraviețuitoarei (dacă este cazul), oferirea de sprijin invitând supraviețuitoarea să-și îndepărteze privirea de la intervievator și să descrie camera sau sunetele pe care le aude (de ex: reconectarea cu simțurile) - toate acestea sunt tehnici care pot ajuta supraviețuitoarea să reia contactul cu dvs. și cu celelalte persoane din jur. Atunci când supraviețuitoarea se reconectează, evaluați dacă poate fi continuat procesul de consultare sau ar trebui să oferiți resurse suplimentare și să se finalizeze sesiunea.

Considerente tehnologice

Întrucât conferința video reprezintă metoda preferată pentru sesiunile de consultare la distanță, considerentele tehnologice sunt esențiale. Posibilitatea conexiunii la internet și posesia unui computer sau a unui dispozitiv mobil care poate reda sesiunea, este un bun început, însă pentru a asigura siguranța, accesibilitatea și caracterul satisfăcător al sesiunii la distanță sunt necesare cunoștințe în domeniul politicii de confidențialitate a software-ului utilizat și, eventual, adăugarea și utilizarea echipamentelor suplimentare. Tabelul de mai jos

conține mai multe detalii cu privire la aceste probleme în format „bine, mai bine, foarte bine”. Fiecare coloană se formează pe coloana din stânga sa. Spre exemplu, coloana „mai bine” include caracteristicile din coloanei „bine”. Coloana „foarte bine” reprezintă caracteristicile pe care ar trebui să le conțină fiecare sesiune de consultanță la distanță. Dacă caracteristicile din coloana „foarte bine” nu sunt disponibile sau nu sunt realizabile, discutați cu echipa cum pot fi reduse riscurile de siguranță.

Bine	Mai bine	Foarte bine
Internet	Conexiune stabilă și adecvată la internet	Internet de mare viteză care poate alimenta mai multe dispozitive
Serviciu de conferință online cu logare privată (ex: cod unic, opțiunea sală de așteptare, cod de acces)	Serviciu de conferințe online care are criptare completă. Software care colectează doar date suficiente pentru a presta serviciul și nu le păstrează în scopuri proprii. Asigurați-vă că știți ce date colectează compania și că nu va identifica o supraviețuitoare (de exemplu - adresa IP, numele de utilizator, localizarea geografică, numărul de telefon, etc.). Stabiliți că orice înregistrări (și date conexe asociate cu înregistrările) sunt disponibile doar pentru dvs. și, după ce le ștergeți, nu vor fi păstrate de companie sub nicio formă. Va trebui să analizați politicile de confidențialitate ale companiei. Uneori, un grad mai înalt al abonamentului oferă aceste opțiuni.	Servicii de conferințe online care permit utilizatorilor să-și controleze participarea cu ajutorul comenzilor de la tastatură cu mouse-ul, alerte non-auditive, cum ar fi o casetă de chat și emoticoni (de exemplu, mâna ridicată) și interfețe cu cititoare de ecran care fac toate caracteristicile accesibile utilizatorilor de cititor de ecran.
Serviciu de conferințe online dotat cu funcția de chat, astfel încât supraviețuitoarele interviuate să aibă acces la un mod non-auditiv de comunicare în măsura în care este relevant și necesar (supraviețuitoarele surde, precum și o modalitate non-verbală de a comunica despre apariția unei probleme de securitate pentru orice supraviețuitoare).	Servicii de conferințe online care asigură traducerea lingvistică simultană dacă sesiunea implică participarea unui traducător și opțiunea integrată de subtitrări live pentru participanții surzi și cu deficiențe de auz.	Servicii de conferințe online care permit utilizatorilor să-și controleze participarea cu ajutorul comenzilor de la tastatură cu mouse-ul, alerte non-auditive, cum ar fi o casetă de chat și emoticoni (de exemplu, mâna ridicată) și interfețe cu cititoare de ecran care fac toate caracteristicile accesibile utilizatorilor de cititor de ecran.
Laptop sau computer care poate rula software de videoconferință	Mai multe laptopuri și computere pentru a asigura rezervă în cazul în care unul eșuează, or, pentru a oferi mai multe unghiuri de imagine ale unui grup de discuții, organizatorii asigură mai multe laptopuri sau tablete pentru a controla protecția confidențialității.	Unul sau mai multe laptopuri cu o cameră de videoconferință separată pentru a capta imaginea la nivelul ochilor/feței, în timp ce tastatura poate fi la un nivel inferior. Laptop sau tabletă oferită de organizator pentru a asigura protecția confidențialității
Rețea electrică stabilă pentru alimentarea laptopului		
Laptop sau computer care include o cameră și un microfon	Seturi cu cască pentru participanții la interviurile individual și interviuator	Microfon extern sau boxă bidirecțională pentru sesiunile FG.
Iluminare naturală/încăpere bine iluminată	Iluminare naturală/încăpere bine iluminată care să ilumineze fețele participantelor și interviuatorilor.	Iluminare video din mai multe unghiuri, astfel încât să fie vizibile fețele tuturor din ambele locații ale videoconferinței.

ANEXE

Mostra nr. 1 Formular de consimțământ pentru participare în focus-grup

Sunteți invitată să faceți parte dintr-un focus-grup alături de alte femei care au fost supuse violenței. Discuțiile în grup vor oferi informații organizațiilor și agențiilor de stat din orașul Minneapolis despre cum să ofere o asistență mai bună victimelor.

Dacă sunteți de acord să participați, acceptați, inclusiv următoarele:

1. Să participați la un FG cu durata de până la două ore.
2. Să respectați confidențialitatea altor membri ai grupului de discuții.
3. Să primiți o recompensă de 50,00 de dolari.

Riscurile și beneficiile participării într-un FG

În primul rând, întrucât în timpul discuțiilor de grup, persoanele ar putea vorbi despre propriile lor experiențe de viață, există posibilitatea apariției unor probleme sensibile. Prin urmare, există riscul să vă întristați sau această discuția ar putea să declanșeze amintiri dureroase. În cazul în care se întâmplă acest lucru, avem personal pregătit să vă ofere sprijin.

În al doilea rând, în pofida tuturor eforturilor depuse pentru asigurarea confidențialității, există riscul ca alți participanți sau observatori să divulge informațiile pe care le aud în timpul discuțiilor în grup și, prin urmare, să nu respecte confidențialitatea. Dacă, din anumite motive, vom afla de încălcarea confidențialității, vă vom informa imediat. Întotdeauna am priorizat confidențialitatea și siguranța dvs.

Unul dintre beneficiile de a fi parte a proiectului este că dvs. veți avea posibilitatea să împărtășiți cunoștințele și experiențele dvs., precum și să oferiți sugestii privind schimbările necesare pentru ca poliția și Guvernul să poată ajuta mai bine victimele. În cele din urmă, scopul nostru este să îmbunătățim siguranța și viața victimelor și a copiilor lor.

Confidențialitate

Vom depune toate eforturile pentru a asigura confidențialitatea identității dvs. Aveți dreptul să utilizați un pseudonim sau un nume inventat pentru dvs. și pentru copii, astfel ca să nu puteți fi identificată. Orice informație divulgată poate fi generalizată.

Participarea dvs. este voluntară

Indiferent dacă acceptați sau refuzați participarea în cadrul grupului de discuții, decizia nu va afecta în niciun fel relațiile actuale sau viitoare cu nicio agenție publică care oferă ajutor.

Contacte și întrebări

Persoanele care moderează grupul de discuții sunt reprezentanți ai organizațiilor „Global Rights to Women” (GRW) și „Domestic Abuse Project” (DAP). În orice moment, puteți adresa întrebări reprezentanților GRW și DAP care moderează acest FG.

Aceste discuții în grup au fost solicitate de dna Melissa Scaia, din cadrul „Global Rights for Women” (GRW) din Minneapolis, MN, SUA. GRW a semnat un contract cu Fundația Minneapolis pentru a lucra în cadrul acestui proiect. O puteți contacta pe Melissa în orice moment, la telefon sau prin SMS la numărul 218-969-3498 sau la mscaia@grwomen.org

Declarație de consimțământ

Am citit și am înțeles informațiile de mai sus și îmi exprim consimțământul pentru a participa la acest grup de discuții. Sunt de acord să păstrez confidențialitatea celorlalți membri ai grupului.

Nume (cu litere de tipar) _____

Semnătura _____ Data _____

Mostra nr. 2 Formular de consimțământ pentru participare în grupul de discuții

Consimțământ de participare la focus-grup cu supraviețuitoarele

Introducere

Sunteți invitată să participați la o discuție în grup cu supraviețuitoare, organizate de (numele organizației sau organizatorului). Pentru a putea participa, trebuie să vă exprimați consimțământul în cunoștință de cauză. Prin exprimarea consimțământului în cunoștință de cauză confirmați că înțelegeți pentru ce vor utiliza informațiile obținute în rezultatul discuțiilor în grup, potențiale riscuri de participare, drepturile dvs. și măsurile de protecție. Documentul respectiv oferă informații importante pentru a asigura această înțelegere. Vă rugăm să analizați atât timp de cât aveți nevoie pentru a decide dacă doriți să participați. Nu aveți obligația să participați și aveți dreptul să vă retrageți în orice moment, fără nicio consecință pentru dvs. Oricând, puteți adresa întrebări.

Care este scopul studiului?

Scopul acestui studiu este de a identifica în ce măsură adăpostul satisface necesitățile supraviețuitoarelor violenței bazate pe gen.

- Programul de abilitare economică a femeilor. Ați fost invitată deoarece, în ultimii doi ani, ați participat la acest program în calitate de supraviețuitoare a violenței bazate pe gen. Ne-am dori să aflăm opiniile dvs. despre impactul pe care l-a avut acest program asupra vieții dvs. în calitate de supraviețuitoare.

Ce se va întâmpla pe parcursul studiului?

În cazul în care decideți să participați la acest studiu, veți participa la o discuție în grup, cu prezență fizică, împreună cu altele până la zece supraviețuitoare. Focus grupul va dura aproximativ două ore. Conversația va fi înregistrată, după care va fi redactată. Vă vom spune când începe și când se oprește înregistrarea. Nu vom cere de la dvs. nici o informație care vă poate identifica. Vă rugăm să nu divulgați nici o informație de identificare despre dvs. sau despre ceilalți.

Sunt obligat(ă) să particip la acest studiu?

Nu. Participarea în cadrul studiului respectiv este absolut voluntară. Este alegerea dvs. să vă alăturați grupului de discuții și, de asemenea, puteți refuza acest lucru. La fel, puteți să omiteți anumite întrebări sau să încetați participarea în orice moment. Oricare ar fi decizia, aceasta nu va genera niciun fel de consecințe negative pentru dvs. Veți putea beneficia, în continuare, de aceleași servicii din partea adăpostului. Veți primi integral compensația financiară pentru participare, chiar dacă omiteți anumite întrebări sau renunțați la participare.

Ce riscuri și incomodități potențiale există dacă aleg să particip?

Fiindcă aceasta este o discuție în grup, ceea ce spuneți ar putea deveni public. Noi vom încerca să reducem riscul ca acest lucru să se întâmple. Moderatorul grupului va cere tuturor participantelor la focus-grup să nu divulge nimănui din afara grupului ceea ce aud în timpul discuțiilor. Cu toate acestea, nu putem controla acțiunile altor participanți. Respectiv, este posibil ca ei să povestească altor persoane despre ceea ce veți spune dvs. în cadrul grupului.

Moderatorul grupului va solicita tuturor participantelor să mențină un ton respectuos. Cu toate acestea, este riscul apariției unor neînțelegeri. În cazuri rare, moderatorul poate opri discuția și/sau poate cere oricui, care manifestă lipsă de respect, să plece. De asemenea, moderatorul va încerca să asigure că vocea fiecăruia este auzită și, prin urmare, vă poate solicita opinia dacă nu ați vorbit de ceva vreme. Chiar dacă dorim să-i auzim pe toți, aveți dreptul să refuzați oricând să răspundeți la orice întrebare. De asemenea, puteți înceta participarea în orice moment, fără niciun fel de consecințe pentru dvs.

În cadrul grupului de discuții ați putea avea momente de tristețe și disconfort. În cazul în care se întâmplă acest lucru, moderatorul va discuta cu dvs. De asemenea, moderatorul vă poate îndruma către altă persoană capabilă să vă ajute, iar acest lucru nu implică niciun cost suplimentar din partea dvs.

Ce beneficii potențiale există dacă aleg să particip?

Fiind parte a acestui studiu ați putea să nu beneficiați direct. Însă, informațiile pe care le vom acumula în cadrul FG ar putea să ne ajute să îmbunătățim situația tuturor supraviețuitoarelor care beneficiază de asistență din partea centrului Tarango.

Cum va fi asigurată confidențialitatea informațiilor oferite de mine?

Vom păstra confidențialitatea înregistrărilor. Orice informații obținute în cadrul acestui studiu și care pot fi identificate cu dvs. vor rămâne confidențiale. Acestea vor putea fi dezvăluite doar cu acordul dvs. sau în conformitate cu legislația.

Nu vom cere numele dvs. sau alte informații care ar putea să vă identifice. Vă rugăm să nu divulgați nicio informație de identificare despre dvs. sau despre ceilalți.

Pe cine pot să contactez în legătură cu acest studiu?

În cazul în care aveți întrebări, preocupări sau plângeri în legătură cu acest studiu, vă rugăm să apelați XXXXX la numărul XXXX.

Cum îmi dau acordul de participare la acest studiu?

Dacă înțelegeți și sunteți de acord cu tot ceea ce este menționat mai sus, vă rugăm să bifați caseta de mai jos. De asemenea, vă vom oferi o copie a acestui formular de consimțământ.

Sunteți dispusă să participați la acest studiu și să fiți înregistrată?

Da Nu

Semnătura moderatorului/persoanei care obține consimțământul

Data

Mostra nr. 3 Acordul participantei la focus-grup (FG)

Acordul de participare la focus-grup

Vă mulțumim pentru acceptul dvs. de a participa la acest FG. FG va fi desfășurat de reprezentanții (programului de advocacy al adăpostului) și Programului privind acțiunile de intervenție în cazul abuzului în familie (PIAF) ca parte a proiectului federal cu finanțare nerambursabilă din partea Oficiului pentru Prevenirea Violenței împotriva Femeilor. Proiectul pune accentul pe îmbunătățirea acțiunilor de răspuns ale sistemului în cazurile în care victimele violenței în familie și abuzului sexual solicită ajutor.

În calitate de reprezentanți ai PIAF vom face totul pentru asigurarea confidențialității. Totuși, deoarece vorbim despre o discuție în grup, nu putem controla comportamentul altor participanți după încheierea acestuia. În cazul în care aflăm despre o eventuală încălcare a confidențialității, vă vom informa imediat. Am depus toate eforturile pentru a selecta participanți care vor respecta confidențialitatea celorlalți participanți.

Informațiile dezvăluite în cadrul grupului vor fi gestionate după cum urmează:

Sesiunea va fi înregistrată, iar înregistrarea va fi transmisă unui specialist/unei specialiste din cadrul PIAF, care este un profesionist în domeniul transcrierilor. Specialistul/specialista va transcrie toate discuțiile din cadrul grupului, fără a indica nici un nume. Transcrierea respectivă va fi folosită de (specialiștii/specialistele adăposturilor) și PIAF pentru a determina subiecte sau experiențe comune ale femeilor care interacționează cu sistemele penale din (oraș, regiune, stat sau țară) din cauza violenței

în familie. În baza acestor subiecte va fi realizat un raport care va include afirmații ale participantelor la FG, care vor fi utilizate pentru a descrie contextul subiectelor abordate. Nu vor fi folosite nume sau citate lungi pentru a proteja identitatea participantelor. Denumirile agențiilor nu vor fi eliminate cu excepția cazurilor în care acest lucru va fi solicitat de un participant al grupului de discuții.

Afirmațiile participantelor la FG ar putea fi utilizate în cadrul instruirilor privind modalitatea de desfășurare a FG. Se vor elimina toate informațiile de identificare, inclusiv numele, adresele, agențiile sau orice alte informații care ar identifica locul de desfășurare a FG. În cazul utilizării în scop de instruire, locul de desfășurare a grupului de discuții nu va fi dezvăluit participantelor de către formator.

Participantele pot părăsi oricând FG, și oricum vor primi compensația financiară.

Apreciem disponibilitatea dvs. de a participa la acest FG. Scopul nostru este să creăm un răspuns comunitar centrat pe victimă, iar contribuția dvs. este esențială. Acest acord va fi păstrat doar în perioada de desfășurare a proiectului. La finalizarea proiectului, toate acordurile semnate vor fi distruse. Dacă doriți să participați la anumite ceremonii sau întâlniri după finalizarea proiectului, vă rugăm să încercuiți: **Da**. Dacă nu, încercuiți **Nu**.

Numele participantei la FG

Data

Mostra nr. 4 Scenariu de focus-grup (FG) cu supraviețuitoarele VÎFF

Analiza rapidă a serviciilor esențiale pentru femeile și fetele supraviețuitoare ale violenței în contextul pandemiei de COVID-19 în **Haiti**.

Scenariu pentru FG cu supraviețuitoarele

Obiectivul/scopul general al studiului: analizarea calității, disponibilității, conformității și accesibilității serviciilor esențiale de prevenire și combatere a VÎFF în Haiti, în special, împotriva fetelor și femeilor marginalizate. De asemenea, identificarea lacunelor semnificative și provocărilor în ceea ce privește furnizarea serviciilor, guvernanta și coordonarea serviciilor.

Data organizării grupului de discuții:

Moderator:

Prezentare:

Grupul respectiv de discuții face parte dintr-o analiză a serviciilor prestate pentru supraviețuitoarele violenței în familie împotriva femeilor și fetelor din Haiti. VÎFF include orice vătămare fizică, sexuală, emoțională sau economică provocată de orice membru al familiei. Nu vă vom cere să ne povestiți despre actul de violență pe care l-ați suportat. Mai degrabă, vă vom întreba dacă ați fost ajutată și care a fost experiența dvs. de interacțiune cu serviciile respective. Veți putea vorbi despre violența pe care ați trăit-o, însă numai dacă doriți să faceți acest lucru. Contribuția dvs. ne va ajuta să înțelegem cum putem îmbunătăți serviciile, pentru a proteja mai bine femeile împotriva violenței și pentru a ajuta femeile care au fost supuse actelor de violență. Analizăm serviciile prestate de poliție, instanțe judecătorești, instituții medicale și organizații de asistență socială.

Aceasta este o conversație confidențială și nu vom divulga numele dvs. sau orice alte informații personale despre dvs. Informațiile oferite nu vor fi incluse în niciun raport în formă scrisă. În cazul în care vom utiliza citate sau alte informații oferite de dvs., în cadrul unui raport scris, nu vi le vom atribui. Nu vom divulga nimănui că ați participat la acest focus-grup. De asemenea, vă rugăm să păstrați confidențialitatea informațiilor divulgate de alte femei în cadrul grupului.

Indicați vârstele participantelor:

Indicați raioanele în care locuiesc participantele:

Întrebări de inițiere:

- Atunci când ați fost supusă unui act de violență sau abuz, de ce ați avut nevoie cel mai mult?
- Că măsuri ați întreprins pentru a rămâne în siguranță?
- În cazul în care ați solicitat asistență de la o organizație, prestator de servicii medicale, poliție sau instanță de judecată, care a fost experiența dvs. atunci când ați încercat să obțineți ajutor?

Subiecte de interviu:

- *Care au fost necesitățile participantelor atunci când sau confruntat cu VÎFF* Atrageți atenția la: necesitățile de siguranță, necesitățile materiale, barierele în accesarea serviciilor
- *Dacă participantele au solicitat ajutor, cui s-au adresat* Atrageți atenția la: Serviciile accesibile și disponibile, cine oferă asistență de primă linie
- *Ce tip de servicii au primit* Atrageți atenția la: Serviciile prestate cel mai frecvent, discrepanța existentă între necesitățile supraviețuitoarelor și ceea ce li se oferă

- *Experiența în raport cu prestatorii de servicii* Atrageți atenția la: Calitatea, accesul, conceptele și teoriile referitoare la VÎFF în percepția prestatorilor de servicii
- *Acțiuni întreprinse de participanți pentru a rămâne în siguranță* Atrageți atenția la: ce menține siguranța femeilor în Haiti, care sunt opțiunile de siguranță în viziunea supraviețuitoarelor
- *Experiențele care au afectat siguranța supraviețuitoarelor* Atrageți atenția la: Bariere în accesarea serviciilor, serviciile care nu sunt centrate pe supraviețuitoare, discrepanțele existente între necesitățile supraviețuitoarei și ceea ce oferă sistemul
- *Exemple a ceea ce funcționează bine în sistemele de sănătate, poliție/justiție sau servicii sociale* Atrageți atenția la: exemple concrete legate de calitatea, accesibilitatea serviciilor
- *Exemple de experiențe negative de interacțiune cu sistemele de sănătate, poliție/justiție sau servicii sociale* Atrageți atenția la: Exemple concrete de servicii care nu răspund necesităților supraviețuitoarelor
- *Sugestii pentru îmbunătățire* Atrageți atenția la: Ideile femeilor despre cum ar putea fi îmbunătățite serviciile

Focus-grup (FG)

Notițele moderatorilor: Aspecte introductive

- Prezențați moderatorii, persoanele care vor lua notițe și alți observatori
- Explicați proiectul și Formularul de consimțământ în cunoștință de cauză; colectați formularele semnate

Accentuați: participarea este voluntară și confidențială

- Explicați procesul de colectare a compensației financiare la sfârșitul discuției
- De ce suntem aici: Ne dorim să știm mai multe despre experiența femeilor ale căror soți sau iubiți le-au amenințat, abuzat sau le-au supus actelor de violență.
- Vă voi întreba despre experiența dvs. _____ și recomandările pe care le propuneți pentru schimbare

Accentuați: Nu există răspunsuri corecte și greșite. Fiți sinceră. Ne dorim să auzim atât comentarii pozitive, cât și negative. Este absolut în regulă să nu fiți de acord cu opiniile altor participante.

Regulile fundamentale pentru toate discuțiile în grup:

- Toate comentariile sunt confidențiale

- În timpul discuției utilizați doar prenumele. Vă rugăm să nu utilizați numele de familie.
- Persoanele vorbesc pe rând
- În textul raportului, numele dvs. nu va fi atribuit comentariului
- Numele persoanelor participante la grupul de discuții nu vor fi divulgate nimănui.

- Pentru a garanta corectitudinea notițelor, am dori să înregistrăm discuția. După verificarea notițelor, înregistrarea va fi distrusă. Dacă cineva nu se simte confortabil să fie înregistrat, nu vom înregistra.

Există obiecții?

Este în regulă să includem dispozitivul de înregistrare? Dacă nu sunteți de acord, nu ezitați să spuneți - nu.

- Sesiunea durează aproximativ (2) ore____. Aș vrea să aud opinia fiecărei participante____. Îmi cer anticipat scuzele de rigoare dacă va trebui să vă întrerup și să trec la o altă persoană sau întrebare.
- Aveți întrebări înainte de a începe?
- Deci, pentru a ne simți confortabil, haideți să ne prezentăm pe rând. Vă rog să spuneți doar prenumele și mai spuneți-ne care este____(floarea, mâncarea, emisiunea tv, etc.) dvs. preferată.

Focus-grup (DG)

Întrebări orientative și repere pentru moderator

Citiți următoarele exemple de întrebări care pot fi utilizate pentru moderarea discuțiilor în grup, sugestii cu privire la reacția dvs. posibilă sau elementele la care să atrageți atenția în timpul discuțiilor.

Atenție: Nu vă concentrați prea mult pe întrebările pregătite prealabil, cu riscul de a omite informațiile împărtășite și posibilitățile de a dialoga cu participantele.

Introducere

1. Cine suntem noi? (Entitatea care moderează FG)
2. De ce este necesară desfășurarea acestui FG
 - Obiectivul FG
 - Ce funcționează bine?
 - Impactul diferitor sisteme: și anume serviciile de urgență, organele de drept, centrele de criză, adăposturile
 - Ajută-ne să înțelegem la ce să atragem atenția
 - Ajută-ne să înțelegem cu cine altcineva ar fi bine să discutăm
3. Comentariile individuale sunt confidențiale; nu pot fi dezvăluite în afara acestei încăperi

Discuții

1. Câți dintre voi ați contactat serviciile de urgență (911) din cauza faptului că partenerul v-a speriat sau rănit?
 - Ce acțiuni ale persoanei care a recepționat apelul au fost utile? Ce tip de întrebări vi s-au adresat?
 - Au existat acțiuni ale persoanei care a recepționat apelul, care au înrăutățit sau agravat situația dvs.?
2. Câte dintre voi ați interacționat cu poliția - organele de drept - din cauza faptului că partenerul v-a speriat sau rănit?
 - Ce acțiuni ale ofițerului (ofițerii) de poliție au fost utile?
 - Au existat acțiuni ale ofițerilor de poliție, care au înrăutățit sau agravat situația dvs.?
3. Dacă partenerul dvs. a fost reținut și plasat în arest, reprezentanții instituției penitenciare v-au contactat să vă anunțe când va fi eliberat? Cum și când?

4. Ce întrebării ar trebui să adresăm și la ce trebuie să atragem atenția în procesul de analiză a sistemului?

Discuții

1. Ce v-a fost cel mai mult de ajutor pentru a face față comportamentului abuziv al soțului dvs. sau fostului soț? În ce mod a fost de ajutor?
2. Cine a participat la consilierea de cuplu împreună cu soții?
 - De ce?
 - A cui a fost ideea?
 - Care a fost efectul asupra comportamentului său?
 - Comportamentul său periculos și jignitor
 - 1) s-a ameliorat? 2) a rămas același? 3) s-a agravat?
3. Soțul dvs. a participat la vreo consiliere în legătură cu comportamentul său abuziv?

NU: De ce nu?

- Aceasta ar fi fost de ajutor sau a fost de ajutor pentru dvs.? De ce?

DA: A participat într-un grup cu alți bărbați sau de unul singur?

- A participat voluntar sau a fost impus prin hotărârea unei instanțe de judecată?
 - Ce sperați că se va întâmpla în urma consilierii respective?
 - Și ce s-a întâmplat?
 - Comportamentul său periculos și jignitor
 - 1) s-a ameliorat? 2) a rămas același? 3) s-a agravat?
4. Ce ați vrea să vedeți că i se întâmplă soțului dvs.? Ce tip de servicii ar trebui să fie disponibile?

Discuții:

1. Ce v-a fost cel mai mult de ajutor pentru a face față comportamentului abuziv al fiului sau fiicei dvs. (sau unui alt membru al familiei)? În ce mod a fost de ajutor?
2. Fiica sau fiul dvs. a participat la vreo consiliere în legătură cu comportamentul său periculos sau jignitor?

NU: De ce nu?

- Aceasta ar fi fost de ajutor sau a fost de ajutor pentru dvs.?
- De ce?

DA: A participat într-un grup cu alți bărbați sau de unul singur?

- A participat voluntar sau a fost impus prin hotărârea unei instanțe de judecată?
 - Ce sperați că se va întâmpla în urma consilierii respective?
 - Și ce s-a întâmplat?
 - Comportamentul său periculos și jignitor 1) s-a ameliorat? 2) a rămas același? 3) s-a agravat?
3. Între mamă și copilul ei există o relație și o conexiune specială. Cum influențează acest lucru deciziile pe care le luați în raport cu fiul sau fiica dvs.?
 4. Ce ați vrea să vedeți că i se întâmplă fiului sau fiicei dvs.? Ce tip de servicii ar trebui să fie disponibile?

Mostra nr. 5 Notițele de la focus-grupul privind implicarea supraviețuitoarelor agresiunii sexuale în campusul universitar în acțiunile de răspuns ale sistemului de justiție penală ¹⁰

Descrierea persoanelor în notițele de la FG

1 Moderatorul/moderatoarea FG

2. **JULIE** a studiat la Universitatea de Stat, însă, acum muncește la o cafenea locală. A fost atacată în prima lună a primului an universitar. Agresorul a atacat-o din spate și a târât-o până lângă o platformă de parcare a campusului, acolo a amenințat-o cu un cuțit și a violat-o. Atacul asupra tinerei a făcut parte dintr-o serie de violuri comise în perimetrul campusului și în vecinătate de același agresor. Ea a încercat să revină la universitate în al doilea semestru, dar a renunțat după câteva săptămâni. Fata nu le-a spus părinților motivul pentru care a abandonat studiile.

3. **AMBER** este studentă în ultimul an la Universitatea de Stat. Circa 18 luni în urmă, în timpul unei petreceri organizate de un grup de fraternitate a fost violată de Jake, pe care la cunoscut la o tabără pe când era la liceu. Ea crede că și-a pierdut cunoștința în timpul atacului. Fata a aflat mai târziu că el a înregistrat violul și a arătat imaginile băieților din fraternitate.

4. **SHAWNA** este elevă la Școala tehnică comunitară. Acum doi ani, frecventa Universitatea de Stat care-i oferise o bursă sportivă, însă a renunțat la studii în urma unui atac. Ea a mers la o petrecere săptămânală organizată în căminul sportivilor de jucătorii de fotbal. Ea a fost violată și bătută cu cruzime de către Rod, cu care s-a întâlnit o perioadă scurtă de timp când începuse școala.

5. **MEI** este studentă din Yunnan, China, care face studiile de doctorat în fizică la Universitatea de Stat în baza unui program de schimb de studenți. Anul trecut, la scurt timp după ce venise în campus, a fost atacată de Donald, pe care l-a cunoscut prin intermediul Centrul Studenților Internaționali și cu care a socializat doar ocazional. A violat-o după ce a invitat-o la cină în casa lui. După viol, o suna de mai multe ori pe zi spunându-i că o iubește, iar după, i-a spart contul de email.

Introducerea făcută de moderator/moderatoare

Discutarea cu femeile/supraviețuitoarele reprezintă una dintre abilitățile esențiale care contribuie la consolidarea cunoștințelor, fapt care, la rândul său, este primordial pentru acțiunile de advocacy la nivel de sistem. Este o metodă esențială pentru a cunoaște circumstanțele cu care s-a confruntat femeia atunci când a interacționat cu anumite instituții după ce a fost supusă unui act de violență.

Înainte de a începe, în calitate de moderator/moderatoare, am prezentat scopul acestei discuții, diferența între un grup de discuții și unul de sprijin, regulile fundamentale de participare, modul în care va fi utilizată informația, dreptul fiecărei femei de a nu răspunde la o întrebare sau a nu dezvălui anumite detalii referitoare la experiența ei, precum și metodele disponibile de asistență și apărare. **Femeilor nu li s-a cerut să ofere mai multe detalii decât s-au simțit confortabil să o facă. Scopul discuției a fost de a afla despre acțiunile de răspuns ale sistemului atunci când o femeie a raportat o agresiune sexuală.**

Să începem prin a asculta fiecare femeie.

Prezentarea supraviețuitoarelor

JULIE

Mă numesc Julie. Eram studentă la Universitatea de Stat, dar acum, lucrez la cafeneaua Java. S-a întâmplat pe parcursul primei luni din primul an de studii. Într-o seară am ieșit la plimbare, iar el m-a înșfăcat din spate și m-a târât pe o platformă de parcare a campusului. Mă amenința că mă va ucide în timp ce mă viola. Nu am fost singura victimă a „violatorului din parcare”, așa cum l-au numit la televiziune. Abia de am reușit să fac față primului semestru. Am încercat să revin din nou, dar am cedat după șase săptămâni. Încă nu

¹⁰ Praxis International: Sample Focus Group Notes, Advocacy Learning Centre (2011) [Praxis International: Exemplu de notițe de la discuțiile în grup. Centrul de instruire a avocaților (2011)]. Este de remarcat că, deși relatările din prezenta transcriere sunt adevărate, detaliile referitoare la nume și identitate au fost modificate pentru a proteja confidențialitatea persoanelor implicate.

le-am spus părinților mei de ce am abandonat universitatea.

AMBER

Mă numesc Amber și sunt studentă în ultimul an la Universitatea de Stat. L-am cunoscut pe Jake cu mult timp în urmă, încă pe când eram la liceu, apoi l-am întâlnit la o petrecere de fraternitate, acum circa optsprezece luni. Am încercat să ies din camera lui și mi amintesc că încercam săl împing. Cred că am leșinat în timp ce mă viola. Mai târziu, am aflat că el filmase totul, iar imaginile le-a arătat băieților din grupul de fraternitate.

SHAWNA

Bună, sunt Shawna. Acum doi ani, câștigasem o bursă sportivă la Universitatea de Stat, dar nu a fost să fie. Acum sunt la Școala tehnică comunitară. Nu am reușit să-mi mențin notele mari după ce Rod m-a violat și m-a bătut. Era un băiat cu care mă întâlneam timp de câteva luni, atunci când începusem școala. Apoi, m-am dus la acea petrecere a jucătorilor de fotbal, în căminul meu, iar el era acolo. Încă mai am o cicatrice, aici, lângă ochi.

MEI

Numele meu este Mei și sunt din Yunnan, China. Am venit la Universitatea de Stat pentru studiile de doctorat în fizică. L-am cunoscut pe Donald, anul trecut, prin intermediul Centrului pentru Studenți Internaționali, la scurt timp după ce am sosit. Vorbea un pic mandarina și a fost distractiv să mergem împreună la un film. Însă, după, asta s-a întors împotriva mea. M-a invitat la el acasă, m-a violat și m-a bătut. După aceea, mă tot suna și-mi trimitea emailuri, de șase ori pe zi sau mai mult, îmi spunea că mă iubește! Apoi, mi-a spart contul de email. A avut acces la toate dosarele mele universitare.

Moderatorul/moderatoarea FG : De la cine ați solicitat primul ajutor și când?

Julie: De fapt, nu am spus nimănui. Aveam prieteni în campus, însă i-am cunoscut recent. Eram atât de speriată că el m-ar putea urmări până acasă și m-ar fi putut găsi, mai ales în contextul

detaliilor de la știri despre „violatorul din parcare”. Dar am avut o sângerare puternică care nu se mai oprea, ceea ce m-a speriat și, a doua zi, m-am dus la centrul medical din campus. Atunci când, într-un final, i-am spus medicului ce s-a întâmplat, el m-a întrebat: „De ce ai așteptat atât de mult? Ar fi trebuit să suni la 911?”. Mi-a spus că trebuie să raporteze acest lucru serviciului de securitate al campusului. Nu eram sigură dacă vreau să fac acest lucru, dar m-am gândit - ei bine, acest tip încă se mai plimbă prin campus. Doctorul mi-a spus că aş putea discuta cu cineva de la centrul de consiliere din cadrul campusului și că unul dintre avocații lor specializați în materie de agresiune sexuală ar veni la clinică. Așa deci, a venit un avocat, iar serviciul de securitate al campusului a spus că pentru ca acest tip să răspundă, *ei* trebuie să raporteze la poliție - în felul acesta a fost implicată și poliția.

Amber: Ei bine, bănuiesc că am vorbit pentru prima dată cu prietena mea care m-a dus înapoi la cămin. Numi amintesc foarte bine; eram cam beată și plângeam foarte tare. Când am revenit, ea își făcea griji pentru mine, așa că a vorbit cu consilierul rezidențial (CR) de pe etajul meu. CR m-a întrebat dacă vreau să sun la poliție și nu m-a impus să fac acest lucru când am spus - nu. Mi-a spus despre centrul de consiliere din cadrul campusului și s-a oferit să mă pună în legătură cu ei, dar eu am luat numărul și i-am spus că o să fac singură acest lucru. Ceea ce nu știam este că CR i-a raportat șefului ei, adică directorului căminului, care, la rândul său, a anunțat serviciul de securitate al campusului. A doua zi, în timp ce mă pregăteam pentru ore, doi ofițeri de securitate au venit în căminul meu.

Shawna: Le-am spus părinților. Am o relație foarte apropiată cu ei, deci, i-am sunat de îndată ce s-a întâmplat și ei au venit în căminul meu. Doar că ei locuiesc în cealaltă parte a districtului, așa că au ajuns cam într-o oră. Tatăl meu a sunat la 911, în drum spre serviciul de urgență.

Mei: A doua zi după atac, am mers la centrul de consiliere din cadrul campusului și am vorbit cu un avocat specializat în materie de agresiune sexuală. I-am povestit despre întâlnirea mea cu Donald și cât de prietenos a fost el atunci când am venit pentru prima dată la universitate. Însă m-a violat, m-a bătut și se comporta de parcă nu se întâmplase nimic. El nu înceta să-mi spună că mă iubește! I-am spus avocatei că sunt îngrijorată pentru faptul că el are acces la toate informațiile mele juridice, la parola mea și că mi-ar putea pune în pericol viza de student. A durat câteva zile, dar avocata m-a ajutat să-mi securizez fișierele mele, am primit o parolă nouă, un număr de telefon mobil și un cont email. M-a întrebat dacă vreau să

raportezi violul la poliție. Nu eram sigură, dar ceea ce a făcut el a fost greșit, așa că am spus - da, că ar putea să sune ea din numele meu.

Moderatorul/moderatoarea FG: Dacă ați contactat serviciul de securitate al campusului, ce sa întâmplat?

Julie: S-a întâmplat atât de repede. Într-un minut eram la doctor să văd ce am, apoi am făcut un examen pentru viol, după care am vorbit cu ofițerii de securitate. Unul îmi adresa cele mai multe întrebări, iar altul făcea notițe. Au vrut să știe în ce cămin stau, numărul meu de telefon, asigurarea socială, adresa de la domiciliu, numărul de identitate al studentului, orarul cursurilor. El m-a întrebat unde am fost atacată și când, la ce oră și locația exactă. Au avut o groază de întrebări despre locul atacului și dacă aș putea identifica tipul. Au fost destul de amabili, însă, au avut atât de multe întrebări. Cred că am ajuns să le spun toată povestea. Mi-a fost greu să spun în cuvinte ceea ce s-a întâmplat, dar am trecut peste. Spre sfârșit, ofițerul de securitate, care mai mult lua notițe, ș-a cerut scuze și a spus că, în curând, poliția locală va ajunge pe loc pentru că trebuie să investigheze asemenea cazuri.

Shawna: Nu am avut nici un contact cu serviciul de securitate al campusului.

Mei: Nici eu.

Amber: Au venit în căminul în care stau - un bărbat și o femeie. Mi-au spus că nu sunt obligată să vorbesc cu ei, dar dacă aș fi făcut-o, acest lucru i-ar fi ajutat să asigure siguranța altor persoane. Am întrebat dacă poate asista cineva de la centrul de consiliere, mi-au spus - da și au sunat pe cineva. Mi-au spus, de asemenea, că CR ne poate permite să folosim biroul ei în cazul în care nu vreau să discut în odaia mea. De îndată ce a sosit avocatul, ofițerii de securitate au început să adreseze aceleași întrebări ca și cele menționate de Julie: nume, data nașterii, adresă, numărul asigurării sociale, adresă de domiciliu, cămin. Mă simțeam de parcă eram interviuată pentru un loc de muncă! Apoi, au vrut să afle detalii despre petrecere și ce s-a întâmplat. Mi-au cerut să le spun unde ma atins Jake și ce a făcut, ceea ce a fost cu adevărat neplăcut, dar mi-au spus că am tot timpul - să nu mă grăbesc. S-au aflat acolo aproape două ore. Au vrut să știe dacă am băut și cât de mult, de asemenea, cum l-am cunoscut pe Jake. Au spus că vor transmite cazul la poliție, căreia îi vor oferi toate informațiile.

Moderatorul/moderatoarea FG: Ce puteți spune despre interacțiunea dvs. cu poliția - ce sa întâmplat?

Julie: Au venit doi polițiști în uniformă în timp ce eram încă în sala de examinare. Mi-au spus că trebuie să-mi adreseze câteva întrebări, care ar fi foarte asemănătoare cu cele la care răspusesem deja. Și am luat-o iar de la capăt: locul exact, data, starea vremii, dacă am băut sau nu, ce căutam noaptea acolo. Au vrut să știe dacă am văzut pe cineva înainte să fiu atacată, or dacă am vorbit cu cineva în timp ce mergeam spre casă. De asemenea, mi-au cerut să descriu cum am fost rănită, în detalii, ce am încercat să fac și de ce am așteptat atât de mult să vin. Le-am spus că eram atât de speriată încât nu puteam nici măcar să mă mișc. Unul dintre polițiști m-a întrebat dacă mă simt în măsură să fac o declarație în scris. Am vrut să fac acest lucru, însă, când am încercat să pun totul pe hârtie, am stat doar acolo și am plâns. M-au întrebat dacă vreau să rămân, pentru un timp, singură cu avocata. I-am spus că vreau doar să merg acasă și să mă culc. Ea a vorbit cu ei, după care mi-au spus că pot să scriu declarația mai târziu.

Shawna: Atunci când am ajuns la camera de urgență, asistenta medicală care m-a examinat, m-a întrebat dacă poate să facă „examinarea post-viol”. Tot ea mi-a acordat asistență pentru rana de la ochi. Detectivul Anderson a sosit de îndată ce asistenta terminase treaba. M-a întrebat dacă vreau ca părinții mei să rămână în încăpere, însă, eu nu vroiam ca mama sau tata să afle și detalii. Mi-a cerut să descriu exact ce s-a întâmplat, pas cu pas. Mi-a adresat o mulțime de întrebări despre cum l-am cunoscut pe Rod, cât timp am fost împreună, de câte ori am întreținut raporturi sexuale cu el și când a fost ultima dată. De asemenea, ce am băut și cât de beată eram în acea noapte. La fel, s-a interesat de noul meu iubit și când am făcut sex cu el ultima dată. Detectivul m-a întrebat dacă am opus rezistență împotriva lui Rod; i-am spus că eram speriată și că el mă bătuse crunt. Detectivul Anderson a fost de-a dreptul răbdător, mai ales atunci când am început să plâng. A trebuit și eu să completez o declarație, dar m-a lăsat singură și mi-a oferit câteva zile la dispoziție ca să fac acest lucru.

Mei: Avocata Linda a mers cu mine la secția de poliție. Erau doi ofițeri. Femeia ofițer îmi adresa întrebări, iar celălalt făcea însemnări. A vrut să știe cum l-am cunoscut pe Donald, cât de des am ieșit și ce făceam împreună, de câte ori am fost la el

acasă, de ce eram la el acasă în acea noapte, dacă făcusem vreodată sex, dacă am servit alcool - părea că sunt o mie de întrebări. M-a întrebat de câteva ori de ce iam permis să mă conducă acasă. Le-am spus că pe toată durata atacului, Donald îmi spunea că mă iubește. Când leam spus ce s-a întâmplat, ofițerul care lua notițe a zis: „Există posibilitatea să vă fi înțeles greșit și să fi existat o comunicare proastă între voi?”. Nu a fost comunicare proastă! Polițiștii au părut dezamăgiți când le-am spus că am făcut o baie îndelungată după aceea. Au vrut să-mi vadă brațele și au făcut fotografii în care se văd coatele mele roșii după ce am alunecat pe covor cât m-a ținut jos. Le-am spus despre apelurile telefonice de la Donald și despre toate emailurile lui, despre felul în care Linda m-a ajutat să schimb toate parolele.

Amber: În acea după amiază, poliția m-a chemat în camera mea de cămin. Au spus că pot să vină ei, pot să merg eu la secția de poliție sau să-i întâlnesc la serviciul de securitate al campusului. Ne-am întâlnit în biroul Serviciului de Securitate. Mi-au cerut să mă întâlnesc cu ei în 72 de ore, cu cât mai repede cu atât mai bine. A doua zi dimineața, în drum spre biroul Serviciului de Securitate, avocatul mi-a spus că ei vor să mă duc înainte de a trece 72 de ore în cazul în care vreau să merg la clinică. Polițiști mi-au adresat o mulțime de întrebări, cam aceleași întrebări pe care mi le adresaseră băieții de la securitate cu o zi înainte, însă mult mai detaliate. A durat mult pentru că mi-au cerut să repet totul iar și iar, cum ar fi: unde te-a atins, dacă te-a penetrat, avea sau nu prezervativ, ai făcut duș, la ce oră s-a întâmplat asta. Mă simțeam murdară doar pentru că le răspundeam; de câteva ori am crezut că o să vomit. De asemenea, m-au întrebat dacă știu cine a fost la petrecere, dacă cred că a văzut cineva, cine sunt prietenii lui și dacă știu unde locuiește vreoa unul dintre ei. Au vrut să știe exact de când îl cunosc pe Jake și dacă am fost vreodată iubiți. Eram la liceu!

Au avut o mulțime de întrebări despre ce am băut și cât de mult, dacă am dat multe petreceri și dacă am consumat marijuana sau alte droguri. De asemenea, m-au întrebat despre prietenii mei: cine era cu mine, ce le-am spus și unde puteau să-i găsească. Mi-au spus că ar fi foarte util dacă aș face un examen medical - că ar avea nevoie de rezultate pentru dovezi pe marginea cazului. Eram îngrijorată pentru că polițiștii vorbeau cu toată lumea; nu vroiam să știe toți. Îmi tot spuneau că sunt de partea mea și că-și doresc ca tipul ăsta să fie oprit - pentru ca el să plătească pentru ceea ce mi-a făcut și că nu va scăpa. Am spus că nu am răni și că nu sunt sigură dacă vreau să merg la doctor sau la clinică. Însă, în realitate, îmi era frică că-mi vor face un test de sânge și vor afla că am fumat iarbă. În

plus, dacă mergeam în instanță, părinții mei ar fi aflat cu siguranță. Am spus că vreau doar să mă întorc la cămin. Au spus - bine. Însă, au vrut mai întâi să completez declarația. Nici nu mai țin minte ce am scris, eram atât de obosită de toate.

Moderatorul/moderatoarea FG: Ulterior, ați avut vreo interacțiune cu un anchetator sau detectiv de poliție?

Julie: După ce am fost la centrul de sănătate, a doua zi, un detectiv m-a sunat și m-a rugat să mă întâlnesc cu el ca să ia declarația mea în scris. S-a oferit să vină la cămin, însă, i-am spus că prefer să merg la secția de poliție. Avocata mea, Kathy, s-a oferit să mă însoțească, respectiv, am sunat-o și am mers împreună. Ne-am întâlnit cu detectivul în hol și m-a condus într-un birou. A spus că-i pare rău, dar nu a permis prezența lui Kathy, așa că ea m-a așteptat în hol. După ce am scris declarația, a citit-o în timp ce eu stăteam acolo. Avea și raportul poliției, făcut cu o zi înainte, pe care-l tot verifica. Mi-a cerut să-i spun din nou ce s-a întâmplat. Vroiam doar să-mi adreseze întrebările pentru că eram atât de obosită, însă, mi-a spus că ar fi de mare ajutor dacă ar auzi încă o dată cu cuvintele mele. A întrebat dacă poate să înregistreze și am povestit, din nou, *totul*. După aceasta a spus că-mi va cere ceva despre care știe că va fi greu de făcut, dar că ar fi foarte bine dacă am reuși să depășim. M-a întrebat dacă putem merge împreună la locul faptei și să mai trecem o dată peste cele întâmplate. O parte din mine nu-și dorea asta, însă, îmi doream și eu ca tipul să fie prins. Din fericire, Kathy a venit cu noi. Îmi era atât de frică să revin acolo. În mod special, detectivul vroia să știe dacă-mi aminteam să fi fost cineva prin preajmă care ar fi putut vedea ceva sau dacă m-am oprit undeva în drum spre casă. Vroia să știe cu cine am vorbit despre asta și cine erau prietenii mei cu care putea să vorbească și el.

Amber: A doua zi după ce m-am întâlnit cu ofițerii, am fost telefonată de sergentul Cooper. M-a întrebat din nou dacă vreau să merg la un examen medical și i-am spus că nu. M-am întâlnit cu el peste câteva zile și mi-a cerut să-i spun toată istoria din nou. I-am spus că am auzit de la o soră din comunitate că Jake a filmat totul și a arătat imaginile prietenilor săi. Sergentul Cooper a fost foarte interesat de acest aspect. A spus că a vorbit cu Jake în acea după-amiază. Când i-am spus că-mi este frică că Jake va mă găsi, mi-a dat numărul său personal și mi-a spus să-l sun pe el sau la numărul de urgență dacă am nevoie. Sergentul Cooper m-a sunat din nou în ziua următoare și mi-a spus că Jake a declarat că eu am fost cea care a venit la el și că *știam* despre acele imagini video! Sigur, de parcă eu aș face așa ceva! Am auzit mai târziu că au primit un mandat de percheziție pentru casa frăției și au găsit videoclipul. Din când în când, sergentul Cooper mai vorbea cu mine. Era

întotdeauna pozitiv și spera că ancheta va continua având în vedere dovezile video.

Mei: Nu am vorbit cu niciun detectiv.

Shawna: Am vorbit la modul real doar cu detectivul Anderson. Și asistenta de la spital a sunat de câteva ori. Detectivul Anderson a venit mai târziu să facă poze atunci când vânătăile de pe față erau chiar întunecate. De asemenea, el mi-a explicat tot procesul a ceea ce se întâmplă, cine poate vedea raportul, transmiterea acestuia la procuror și ce se întâmplă dacă ajunge în instanță. Detectivul Anderson îmi expedia câte un email la fiecare două săptămâni și în acest fel îmi spunea că nu a uitat de mine și-mi spunea că-i pare rău că lucrurile se mișcă atât de încet. În acel moment, chiar eram determinată să continui cursurile și să rămân în echipă. Însă, nu a fost așa.

Moderatorul/moderatoarea FG: Cum a răspuns procurorul?

Julie: Aproximativ o lună mai târziu, avocata mea, Kathy, m-a sunat și mi-a spus că procurorul vrea să se întâlnească cu mine și dacă vreau, mă însoțește. Ne-am dus în ziua următoare. Procurorul era un băiat atât de tânăr; Mă tot gândeam că pare să fie de aceeași vârstă cu fratele meu! L-am întrebat pe procuror dacă l-au prins pe individ și mi-a spus că au un suspect, dar nu au arestat pe nimeni. Mi-a explicat că, într-un caz ca al meu, dovezile fizice sunt totul și că dosarul meu ar fi fost mai puternic dacă m-aș fi dus imediat la spital, nu aș fi făcut duș și nu mi-aș fi lăsat hainele. Mi-a spus că el crede că eu am fost violată, dar că va fi dificil să demonstrăm vinovăția acelui individ. Procurorul a vrut să știe cum m-aș fi simțit să vorbesc în instanță despre cele întâmplate.

Trei săptămâni mai târziu, am auzit la știri că a mai fost un caz de viol în campus și părea să fie același individ, dar nu am mai auzit nimic de la procuror încă alte șase săptămâni. Apoi, au spus la știri că individul a fost prins și am sunat-o pe Kathy. Procurorul i-a spus că-i pare rău, dar nu au putut continua cu dosarul meu pentru că nu au avut suficiente „dovezi concrete”. Însă, aveau dosarul meu medical! Bănuiesc că următoarea fată care a fost violată a raportat imediat. Dosarul a ajuns în instanță iar el a fost condamnat doar pentru acel viol. Acum este la închisoare.

Shawna: Procurorul cu care am vorbit, de asemenea, era foarte tânăr; Mă întreb dacă nu era același băiat. Când am vorbit în sfârșit cu el, cred că trecuse deja aproape de două luni. Mi-a spus că nu există prea multe dovezi în urma examenului medical, deoarece Rod a folosit un prezervativ și că nu aveam vătămări „acolo jos”, însă, tot urmau să-l acuze de agresiune sexuală. Mi-a spus că detectivul Anderson a obținut o declarație detaliată de la mine. De asemenea, l-ar fi acuzat de atac și agresiune pentru că aveau poze în care aveam vânătăi pe față. Procesul a fost mai mult decât oribil. Rod a scăpat de acuzația de viol și a fost condamnat doar pentru agresiune de gradul doi. A făcut să sune de parcă eu l-am pus să facă și el „nu s-a putut controla”. A tot continuat să spună că am întreținut relații sexuale și înainte. „Nu există dovezi”, tot spunea avocatul apărării, menționând că „nu există dovezi” că a fost un viol. Rod nu a primit niciun termen de închisoare, doar o sentință cu suspendare, termen de probațiune și gata. Presupun că ar trebui să mă bucur că s-a întâmplat măcar ceva, dar nu știu dacă a meritat. În timpul procesului am avut și examenele de sfârșit de an, am încercat să mențin notele la nivel ca să nu pierd bursa. Însă, oricum am pierdut-o, pentru că am luat o medie de doar 1,5.

Amber: Prima dată când am vorbit cu procurorul, ea era pregătită să-l aresteze pe individ. A spus că imaginile video sunt o dovadă bună și că la sigur jurații îl vor condamna. A vrut să știe cu siguranță că voi depune mărturie și că nu voi da înapoi. În mare parte, nu vroiam, dar ajunsesem atât de departe deja și nu mai credeam că scapă de asta. Și, pentru că exista acel video, îmi imaginam că toată lumea știe deja, respectiv, ar fi trebuit să fie auzită părerea mea și poate reușeau să-l prindă. Am crezut că voi face față, iar consilierul mi-a spus că va fi acolo să mă ajute să trec peste proces.

Câteva săptămâni mai târziu, procurorii au spus că vor să mă vadă din nou. Jake continua să spună că a fost cu acordul meu - că mie îmi plăcea sexul „brutal” și că asta era ceva obișnuit pentru noi. Ea mă întreba de ce nu spuneam „Nu” în video, chiar dacă s-ar părea că am încercat să lupt cu el, iar după părea că am leșinat. În acel moment, am renunțat la tot procesul. Erau atât de multe porcării din partea prietenilor lui despre cum „îmi plăcea” și despre cum aveam de gând să-i ruinez viața pentru nimic. Procurorul mia spus că vor încerca să-l acuze de agresiune fizică întrucât m-a lovit și acest lucru se vedea pe înregistrarea video. Am spus doar - bine. Respectiv, asta sa și întâmplat. El și-a recunoscut vina doar pentru agresiune, până la urmă a fost sancționat

doi ani cu suspendare și o amendă, și niciun antecedent penal pentru infracțiune sexuală. Eu nu am mai fost la nicio petrecere de atunci și nu știu dacă voi mai putea merge vreodată.

Mei: Avocata m-a însoțit inclusiv la procuror, la o lună, sau cam așa, după de am vorbit cu poliția. Procurorul mi-a explicat că a citit rapoartele poliției și că-i pare rău dar nu există suficiente probe pentru a continua. Nu puteau face nimic mai mult.

Mostra nr. 6 Raportul focus-grupului (FG) cu participarea supraviețuitoarelor

În parteneriat cu Centrul de Drept al Femeilor (CDF), Global Rights for Women (GRW) a desfășurat prima etapă a unei evaluări instituționale a acțiunilor de răspuns din **Moldova** la violența în familie prin FG și interviuri realizate în săptămâna din 17 septembrie 2018. GRW a inițiat evaluarea instituțională prin FG cu victimele/ supraviețuitoarele violenței în familie.

Scopul FG

Înțelegerea experiențelor victimelor/supraviețuitoarelor este esențială pentru crearea unei abordări centrate pe victimă/ supraviețuitoare în toate sistemele relevante. Prin inițierea evaluării instituționale cu organizarea FG cu implicarea victimelor, putem identifica imediat lacunele existente în acțiunile de răspuns ale organelor de drept la violența în familie, dar și impactul în lanț al acestor lacune asupra măsurilor de răspuns al întregului sistem de justiție. Rezultatele FG cu victimele/ supraviețuitoarele au fost utilizate pentru a orienta celelalte etape de colectare a datelor și a identifica modalități de sporire a siguranței prin măsuri specifice de intervenție.

Conceptul

A fost folosită metoda cercetării calitative a FG semistructurate. Pe 17 septembrie 2018, reprezentanții GRW au organizat două grupuri de discuții cu participarea victimelor VF. Fiecare sesiune a durat o oră și jumătate.

Participante

Fiecare grup a fost format din zece femei - victime ale VF. Ele erau din Chișinău, precum și din alte localități suburbane și rurale din Moldova. Pentru a le proteja identitatea, nu vor fi dezvăluite date demografice detaliate. Participantele aveau vârste cuprinse între 21 și 64 de ani. Toate participantele, în afară de una, aveau copii, unele dintre ele aveau deja copii mari. Printre participante se număra o bucătăreasă pensionară, cadre universitare, o dresoare de câini, un agent de securitate, o angajată într-o fabrică de bijuterii, o angajată în sfera protecției sociale și un cosmetolog. Una dintre participante a menționat că este cu grad de dizabilitate. O participantă a spus că este însărcinată.

Tipul de date colectate și întrebări adresate

Datele colectate constau în totalitate din comentariile, observațiile și opiniile împărtășite de participante în timpul FG. Acest raport a fost întocmit în baza notitelor înregistrate de reprezentanții GRW în timpul FG. Următoarele întrebări au fost adresate tuturor participantelor:

- *Câte participante au apelat organele de drept?* Toate
- *Cât de mult a durat pentru ca poliția să răspundă solicitării?* Răspunsurile au variat de la 20 – 30 de minute până la 2 săptămâni sau chiar deloc.
- *Câte participante au participat la un grup de sprijin pentru violența în familie?* Toate
- *Câte dintre ele s-au adresat în instanță?* 16
- *Câte dintre ele au obținut ordonanțe de protecție sau ordine de restricție de urgență:* jumătate din numărul participantelor.

Majoritatea datelor au fost colectate din descrierile participantelor ale experiențelor avute, și nu din răspunsurile oferite la întrebări specifice.

Constatări și teme

Declaratiile victimelor/supraviețuitoarelor sugerau mai multe subiecte consistente, majoritatea dintre care au vizat incapacitatea forțelor de ordine să întreprindă acțiuni de răspuns corespunzătoare la plângerile de violență în familie. Aproape toate participantele au declarat că organele de poliție nu au luat măsuri oportune și corespunzătoare atunci când le-au apelat. Poliția a creat obstacole victimelor care au solicitat asistența forțelor de ordine și, deseori, le-au tratat cu agresivitate, au pus vina pe seama lor și le-au acuzat de minciună. Polițiștii și-au protejat colegii ofițeri și persoanele cu influență din comunitate în loc să acționeze pentru siguranța victimei / supraviețuitoarei. Ofițerii nici măcar nu au recunoscut violența psihologică sau economică.

Victimele/supraviețuitoarele au raportat că pe lângă faptul că nu au răspuns la solicitarea privind cazul de violență, organele de poliție nu și-au îndeplinit rolul statutar de aplicare a ordonanțelor de protecție. Nici polițiștii și nici alți reprezentanți ai sistemului de justiție nu au informat victimele/ supraviețuitoarele despre dreptul beneficia de asistența juridică gratuită sau alte servicii disponibile. Chiar și atunci când

agresorii au fost acuzați de comiterea unei infracțiuni, adesea, sistemul de justiție nu i-a tras la răspundere și nu le-a oferit victimelor/ supraviețuitoarelor asistența la care au dreptul.

Istoria unei victime/supraviețuitoare a inclus multe dintre aceste subiecte ce vizează acțiunile de răspuns inadecvate la violență, fapt care a dus la agravarea situației:

Soțul meu este fost ofițer de poliție. După primul incident de violență, am sunat la poliție, iar ei mi-au spus că vor porni o cauză penală. Dar imediat ce soțul și-a cerut scuze la secția de poliție, ofițerii mi-au spus să-mi schimb declarațiile inițiale pentru a face ca violența să pară mai puțin gravă, reducând astfel și sancțiunea împotriva lui. Al doilea incident de violență a avut loc pe stradă. M-a târât de-a lungul străzii, sângeram din cauza zgârieturilor, s-a întâmplat chiar în fața copilului meu. Martorii au sunat la poliție, care a venit la fața locului. În loc să mă ducă la spital fiindcă eram toată în sânge, m-au dus la secția de poliție. L-am iertat pe soț, motiv pentru care nu au pornit urmărirea penală. Șase luni mai târziu mi-a rupt coloana vertebrală. Nu am depus plângerea imediat pentru că soțul meu m-a implorat să nu o fac. Am făcut examenul medico-legal, dar l-am iertat și nu a fost pornită nicio cauză penală.

Atunci când, peste alte șase luni, m-a amenințat cu cuțitul, am pornit o cauză penală, am obținut o ordonanță de protecție și am depus dosarul pentru divorț. În plângerea penală, am declarat că el a folosit cuțitul, însă m-au avertizat că aș putea să fiu acuzată de fals în declarații. Instanța de judecată a acceptat raportul examinării medico-legale a leziunilor coloanei vertebrale, însă judecătorul a decis că eram beată, am căzut și mam rănit singură. Am cerut să-l am ca martor pe copilul meu, care a văzut cum am fost agresată. Instanța de judecată a refuzat însă să-i ia mărturia. Dosarul a fost respins. Nu m-au judecat pentru declarația mea despre cuțit, dar nici nu au luat-o în considerare. De asemenea, nu au luat în considerare incidentul din stradă întrucât fusese depășită limita de prescripție de trei ani.

Din cele 20 de participante la grupul de discuții, doar una a declarat că a avut o experiență pozitivă cu poliția și

sistemul judecătoresc. Organele de poliție au răspuns atunci când a sunat, soțul ei a fost judecat și condamnat, iar ea nu mai este victimă a violenței.

Subiectul 1: Organele de poliție nu au răspuns la solicitările victimelor pentru asistență, iar deseori creau obstacole care le împiedicau pe victime să beneficieze de asistență.

În mod obișnuit, ofițerii de poliție nu răspundeau la apeluri în timp util, iar deseori nici nu veneau la fața locului. Rezultatele unui sondaj realizat în rândul victimelor/supraviețuitoarelor demonstrează acest lucru.

- Agresorul a împușcat în fereastra casei mele. Am sunat la poliție, dar le-a luat tocmai o oră și jumătate ca să ajungă.
- Am încercat să chem poliția și nu veneau. Am fost nevoită să mă adresez la o organizație internațională ca să mă ajute.
- Am sunat la poliție de nouă ori, dar nimeni nu a răspuns.
- Am sunat la poliție în situațiile cele mai grave, iar ei nu au venit.

Poliția deseori dădea vina pe victimă/ supraviețuitoare și crea obstacole care o împiedicau să obțină asistență, sau puneau pe ea povara de a căuta modalități ca să rămână în siguranță.

- Am sunat la poliție, dar mi-au spus că nu pot veni. Mi-au zis să-mi iau copiii și să plec.
- Când am încercat să-i sesizez despre violență, cei de la poliție mi-au spus să mă duc la secția de poliție în miezul nopții ca să scriu plângere. Nu era nimeni care să stea cu copilul meu și nici bani pentru transport nu aveam. Când am ajuns acolo, ofițerii de poliție s-au comportat agresiv, spunându-mi: „Du-te acasă, ești bine.”
- Soțul meu este alcoolic. L-am întrebat pe inspectorul de poliție ce se poate de făcut. Mi-a spus că aș putea scrie o plângere, însă, în acest caz, soțul ar trebui să plătească doar o amendă, iar asta tot pe mine mă va afecta.

Mai multe participante au declarat că ofițerii de poliție le presau pe victime să-și schimbe plângerile pentru a face ca violența să pară mai puțin severă decât era în realitate.

Scopul și rezultatul era de a-i pedepsi pe agresori pentru încălcări contravenționale, dar nu penale, primele fiind de regulă pedepsite prin muncă neremunerată în folosul comunității, nu detenție.

- Atunci când soțul și-a cerut scuze la secția de poliție, mi-au cerut să-mi schimb declarațiile inițiale pentru a face ca violența să pară mai puțin gravă, reducând astfel și sancțiunea împotriva lui.
- Polițiștii mi-au spus să scriu o altă declarație, în care să descriu mai puțină violență și să spun că copiii nu au fost implicați. La început a fost cauză penală, apoi au schimbat-o în contravențională. A fost obligat să facă 40 de ore de muncă în folosul comunității.

Reprezentanții poliției au încercat să intimideze victimele/ supraviețuitoarele amenințându-le cu judecata pe ele însele. Femeile erau acuzate de fals în declarații, iar uneori se trezeau cu acuzații penale împotriva lor.

- Polițiștii m-au amenințat că mă vor da în judecată pentru fals în declarații, deși am documente de la poliție care dovedesc faptul că declarațiile mele erau adevărate. În octombrie 2016, inspectorul de poliție a venit la mine și mi-a spus că dacă voi continua să sun la poliție, mă vor da în judecată. Inspectorul a spus: „Venim tot timpul și el [agresorul] spune că totul este bine.”
- A venit poliția. După care m-au acuzat că am făcut declarații false, motiv pentru care m-au și dat în judecată.

Organele de poliție au fost reticente în a lua măsuri împotriva altor ofițeri sau a bărbaților cu care au alte legături sau cu influență în comunitate. Deseori, victimele/ supraviețuitoarele nici nu doreau să apeleze la organele de drept deoarece credeau că poliția nu le va ajuta din cauza acestor relații.

- Am sunat poliția de mai multe ori. Soțul este fost ofițer de poliție. Mulți dintre foștii săi colegi ocupă acum funcții înalte în organele de drept. Am raportat că acesta a intrat și mi-a vandalizat apartamentul, iar ei au venit doar când am avut o leziune fizică. La început poliția ascundea probele. A trebuit să merg în instanța de judecată pentru a fi sigură de continuarea cauzei penale.
- Am fost în această relație timp de 10 ani. Tot timpul am fost abuzată psihologic. N-am sunat niciodată la poliție pentru că era preot. Abuzul fizic a început în 2016, iar cumnatul și

soacra au fost complici la actul de violență. Când mi-a rupt nasul, am făcut examinarea medico-legală, dar agresorul a fugit.

- M-am dus la poliție ca să scriu o plângere privind violența în familie... Nimeni nu a venit acasă pentru a vedea ce s-a întâmplat. Soțul mi-a spus că dacă merg la poliție, el se va alege doar cu un avertisment, iar eu nu voi găsi dreptate. Fiul unui ofițer de poliție ne-a ajutat la construcția casei.

Mai multe victime/supraviețuitoare au descris că erau supuse violenței psihologice și economice, dar adesea nu le raportau fiindcă organele de poliție recunosc doar leziunile fizice drept violență în familie.

- S-a început cu violență psihologică și economică, însă poliția recunoaște doar violența fizică. Este greu să recunoști violența psihologică, deși are un impact mai mare.
- Am fost în această relație timp de 10 ani și tot timpul am fost supusă abuzului psihologic.
- Am fost supusă agresiunii psihologice. La început, striga și strica lucruri prin casă, dar nu mă atingea. M-am dus la poliție după ce a aruncat cuptorul cu microunde și l-a stricat.
- S-a început cu violență economică. Lucram și încă alăptam. Nu vroia să-mi dea bani de mâncare, iar eu nu avem unde să locuiesc.

Subiectul 2: Organele de poliție fie că nu aveau cunoștințe, fie că nu aplicau ordonanțele de protecție.

Chiar dacă organele de poliție au autoritatea de a emite ordine de restricție de urgență, niciuna dintre participante nu a declarat că a primit ordonanță de protecție. Când au obținut ordonanțe de protecție pe termen mai lung din partea instanțelor de judecată, organele de poliție nu le-au aplicat în mod adecvat.

- Poliția nu știa cum să pună în aplicare ordonanța de protecție. Au spus că este firesc ca agresorul să rămână în apartament, chiar dacă în ordonanță scria clar că nu avea voie să se apropie de mine. Agresorul a sunat la poliție și le-a spus că eu am încălcat ordonanța. Cei de la poliție m'au spus că dacă vreau să fiu protejată trebuie să mă mut.

- Am avut o ordonanță de protecție timp de opt luni. De patru ori a trebuit să o reînnoiesc. Atunci când soțul meu a încălcat această ordonanță, am sunat la poliție. Ofițerul de poliție mi-a spus că-l vor suna, dar poliția n-a mai venit. Sunam la poliție ori de câte ori soțul meu era în casă, dar nu venea nimeni. Timp de o săptămână m-am încuiat în bucătărie, iar soțul meu a deconectat căldura. Mi-a spus să mă duc la poliție și să-mi retrag plângerea. Soțul meu ocupă, în continuare, tot restul casei.

Subiectul 3: Victimele/supraviețuitoarele nu au fost informate despre dreptul lor la reprezentare juridică sau despre disponibilitatea serviciilor și nu au beneficiat de asistență juridică garantată de stat.

În Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie este prevăzut că „Victima are dreptul la asistență juridică primară și calificată gratuită conform legislației cu privire la asistență juridică garantată de stat.” (art. 11 alin. 5)), iar la art. 10 sunt prevăzute servicii de asistență și protecție a victimelor violenței în familie de către centre de stat și ONG-uri. Politicile privind răspunsul organelor de poliție includ numeroase prevederi privind referirea victimei violenței în familie către servicii specializate, inclusiv următoarele:

Identificarea situațiilor critice și referirea victimelor violenței în familie la servicii specializate continuă să fie o prioritate a statului pentru a nu admite escaladarea acestor situații și pentru a preveni cazurile de re-victimizare sau decese.
(Cap 1(4))

Conform prevederilor din capitolul 2(20)(9), poliția trebuie să informeze victimele despre disponibilitatea asistenței juridice gratuite. Cu toate acestea, niciuna dintre participantele la FG nu a declarat că ar fi primit astfel de referiri. Victimele au găsit asistență juridică și servicii sociale prin alte căi decât referirile organelor de poliție. Unele au declarat că au plătit serviciile unor avocați, însă au primit o asistență slabă din partea lor.

- Poliția nu m-a referit nicăieri, însă acum două luni, am aflat despre Centrul de Drept al Femeilor.
- Nu am avut avocat, însă am primit asistență juridică din partea unui ONG. Am apelat prima dată la acest ONG când mi-am dat seamă că poliția nu va acționa fără implicarea lor.

- Am plătit un avocat care n-a făcut nimic pentru mine.
- Nu știam despre grupurile de sprijin. Am împrumutat bani și am angajat un avocat.

Subiectul 4: Chiar și atunci când agresorul a fost acuzat de o infracțiune, sistemul de justiție nu l-a atras la răspundere.

Scopul principal al FG a fost de a afla despre experiențele victimelor/ supraviețuitoarelor cu forțele de ordine. De asemenea, am aflat și despre problemele cu care s-au confruntat în cadrul sistemului de justiție, inclusiv în raport cu procurorii, judecătorii, medicii legiști și sistemul judecătoresc în sine. Ineficiența și corupția au generat injustiție pentru victime/ supraviețuitoare.

- Am ajuns la spital cu mâna ruptă. A fost pornită o cauză penală. Soțul le-a dat mită, iar probele au dispărut. A fost mituit și polițistul care a depus mărturie în instanță. Doctorul a spus că și el a fost mituit cu o sticlă de vodcă. Soțul niciodată nu a fost condamnat. Suntem acum la cel de-al treilea dosar penal. Judecătorul mi-a spus să-l iert pentru că este tatăl copiilor mei.
 - Am avut trei ordonanțe de protecție și 14 – 16 cauze. Două au ajuns în instanța de judecată. În contextul dosarului, care este acum pe rol, m-a atacat pe mine și pe fiul meu cu un cuțit. Mi s-a spus că aveam nevoie de martori pentru cauza penală, însă martorii nu doreau să depună mărturie. Agresorul a fugit din țară, deși poate oricând să vină și să plece pe furis. Examinarea cauzei penale a fost suspendată până la prezentarea lui în instanță.
 - Când m-a stropit pe față cu acid, niciun medic legist nu era disponibil pentru a documenta leziunile. Până s-a găsit un medic disponibil, cea mai mare parte din leziune nu mai era așa vizibilă.
 - Urmărirea penală a durat cam un an. Am locuit împreună pe toată durata procesului. Eram stresată și mă simțeam în pericol. Mi-am retras acuzațiile pentru că el ne întreține familia și mi-a spus că voi rămâne singură cu cei trei copii.
 - Soțul meu este ofițer de poliție. Poliția m-a acuzat de fals în declarații. Șeful direcției urmărire penală a reușit să amâne urmărirea penală prin depunerea de informații la procuror.
- Termenul de prescripție pentru urmărirea penală a expirat, iar soțul meu a evitat orice pedeapsă. Am încercat să

depun o plângere, însă șeful inspectoratului de poliție a ascuns probele pentru a-l pune pe soțul meu într-o lumină mai bună. Copilul meu a fost victima violenței, motiv pentru care a încercat să se sinucidă, dar mi s-a spus că un copil nu poate fi considerat victimă. Violența în familie este tolerată de către investigatori.

Subiectul 5: Partajarea corectă a proprietății este una dintre principalele preocupări ale victimelor/supraviețuitoarelor.

Unul dintre numeroasele obstacole cu care se confruntă victimele/supraviețuitoarele atunci când încearcă să scape de relațiile violente, este lipsa unui loc sigur unde să poată trăi împreună cu copiii lor. Participantele au descris problemele pe care le-au întâmpinat atunci când au ajuns în instanțele de judecată pentru a soluționa această necesitate.

- Am luptat timp de doi ani pentru partajarea averii. Locuim în camere diferite ale aceleiași case. El mai aduce oameni în casă la gazdă. Am plătit un avocat, dar n-a făcut nimic. Principala mea preocupare este partajarea proprietății. În Moldova, partajarea proprietății reprezintă o preocupare în multe cazuri de violență în familie.
- Soțul meu a amânat procesul de divorț cu un an și jumătate prin faptul că nu se prezenta la audieri. Am fost nevoită să plec din casă, acum el locuiește acolo. A trebuit să mă mut într-un cămin universitar. Pentru că locuiește acolo, el încearcă să dovedească faptul că poate să-i ofere copilului o casă mai bună. Totul stă pe loc.

- Am depus o cerere de partajare a proprietății și toată familia s-a întors împotriva mea. Instanța de judecată a dispus evacuarea mea și a copiilor mei din casă. Fratele lui continuă să locuiască acolo.

Concluzii

Conform cadrului legislativ și normativ în vigoare al Republicii Moldova, organele de drept trebuie să întreprindă acțiuni de răspuns prompte și eficiente la plângerile de violență în familie. Cadrul legislativ și normativ obligă ofițerii de poliție să consilieze victimele cu privire la dreptul lor de a beneficia de asistență juridică și să le informeze despre disponibilitatea serviciilor sociale. Cu toate acestea, în cadrul discuțiilor în grup au fost identificate numeroase lacune în acțiunile de răspuns ale organelor de drept la violența în familie. Experiențele celor 20 de victime/ supraviețuitoare din aceste două grupuri de discuții au profilat o imagine în care organele de poliție le refuzau ajutorul, le creau obstacole atunci când solicitau asistență și le presau să reducă din declarațiile lor cu privire la leziuni pentru a se putea evita intentarea unui dosar penal. În linii generale, acțiunile de răspuns sau lipsa acestora din partea organelor de drept și a sistemului de justiție a crescut pericolul victimelor în raport cu partenerii lor violenți.

SURSE

Focus Group Discussion: Experiences and Participation of Women in the Rights Protection under Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550 (2007). Ending Violence against Women (Safe and Fair Programme, UN Women)

Health care for women subjected to intimate partner violence or sexual violence: Clinical Handbook – (WHO, UN Women, and UNFPA). Disponibil la: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/136101/WHO_RHR_14.26_eng.pdf;jsessionid=8DDBC1000005A8CF68154F987EAA8C71?sequence=1

Caring for women subjected to violence: A WHO curriculum for training health-care providers – World HEALTH ORGANIZATION (WHO, 2021). DATA PUBLICĂRII: 2019: 978-92-4-151710-2. Available at: <http://www.who.int/publications/i/item/9789240039803>

Strengthening health systems to respond to women subjected to intimate partner violence or sexual violence: A manual for health managers (WHO, 2017). Disponibil la: <https://apps.who.int/iris/handle/10665/259489>

A Practitioner's Toolkit on Women's Access to Justice Programming. (UN Women, UNDP, UNODC and OHCHR, 2018) Disponibil la: <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2018/5/a-practitionerstoolkit-on-womens-access-to-justice-programming>

Focus Groups. Virtual Knowledge Centre to End Violence Against Women and Girls (UN Women, 2011). Disponibil la: <https://www.endvawnow.org/en/articles/921-focusgroups.html>

<https://www.vera.org/publications/designing-accessible-events-for-people-with-disabilities-and-deaf-individuals>

<https://www.nsvrc.org/table-listening-forums-professionals-survivors-community-members>

Using Technology to Communicate with Survivors During a Public Health Crisis: Information and recommendations on using video calls or web chats as tools to connect with survivors remotely as “social distancing” prevents advocates from meeting survivors in-person (the National Network to End Domestic Violence, Safety Net Project, 2020). Disponibil la: <https://www.techsafety.org/digital-services-during-public-health-crises?eType=EmailBlastContent&eId=d04e5404-e5be-4ceb-8dd7-cded3132da19&eType=EmailBlastContent&eId=d04e5404-e5be-4ceb-8dd7-cded3132da19>

How to Talk with Survivors About Safe Methods of Contact; CÓMO ANALIZAR LOS MÉTODOS SEGUROS DE COMUNICACIÓN con los sobrevivientes: Information on how to communicate with survivors on their preferred methods of being contacted, what survivors can do TO OPTIMIZE SAFETY WHEN CONTACTING SERVICE PROVIDERS, and talking points on common risks of contact. (National Network to End Domestic Violence, Safety Net Project, 2020). Disponibil la: <https://www.techsafety.org/safe-contact-methods>



220 East 42nd Street New
York, New York 10017, USA

www.unwomen.org
www.facebook.com/unwomen
www.twitter.com/un_women
www.youtube.com/unwomen
WWW.FIICKR.COM/UNWOMEN